

ЧЕТВРТ ВЕКА МУЗЕЈА ЖРТАВА ГЕНОЦИДА

Издавач

Музеј жртава геноцида, Београд
Београд, Трг Николе Пашића 11/III
телефон : +381113398883
е-mail: office@muzejgenocida.rs

Библиотека

Посебна издања

За издавача

др Вељко Ђурић Мишина

Редактура

Петар Б. Поповић

Лектура

Драгана Јовановић

Графичка обрада и штампа

Графопринт, Горњи Милановац

Тираж

200

ISBN 978-86-86831-66-8

Copyright © 2021 by Museum of Genocide Victims / Музеј жртава геноцида

**ЧЕТВРТ БЕКА
МУЗЕЈА ЖРТАВА ГЕНОЦИДА**

Крагујевац – Београд, 2021.

Вељко Ђурић Мишина
директор Музеја жртава геноцида

Концепција ове пригодне публикације идентична је претходној, објављеној пре пет година, под насловом *Прве две деценије Музеја жртава геноцида*, само су ондашњи текст и илустрације допуњени оним што је у међувремену урађено и од нарочитог је значаја за ову установу која обележава четврт века ангажовања на истраживањима од националног интереса.

На први поглед, сам назив Музеја жртава геноцида делује незграпно јер садржи две речи страног порекла.

У *Речнику Матице српске* (Нови Сад, 2007, стр. 797), за термин *музеј* стоји објашњење: „[грч. Mouseion, према Mousa муза] установа у којој се чувају, проучавају и излажу уметничка дела, старине и предмети из различитих области (науке, историје, технике и сл.)“.

У истом речнику, за термин *геноцид* (стр. 285) се наводи: „[в. гено, -цид] злочин почињен у циљу истребљења одређене групе становништва на расној, верској или националној основи“.

Није једноставно у кратком тексту истакнути све најважније чињенице у вези са историјатом једне институције попут Музеја жртава геноцида. Зато, разумљиво је, постоје више разлога, а прва недоумица лежи у питању од којег догађаја би требало почети писати историју Музеја?

Та недоумица неће бити отклоњена ни после ишчитавања зборника текстова *Deset godina Muzeja žrtava genocida nad Srbima, Jevrejima i Romima* (Београд, 1992–2002), који је приредио Милан Булајић, а објављен је у Београду 2003. године.

Закон о формирању Музеја жртава геноцида донела је 1992. године Народна скупштина Републике Србије, али је регистрација те институције усле-

дила тек 27. јануара 1995. године у Крагујевцу. Дакле, тај други датум може се сматрати правим почетком јер је тада Музеј де факто и де јуре постао правно лице, са адресом, жиро-рачуном, привредним идентификационим бројем (ПИБ)...

Даље, следе и друге недоумице садржане у питањима: Зашто је за седиште Музеја одређен Крагујевац, а не Београд? Зашто истовремено није ништа урађено на стварању Меморијалног комплекса „Старо сајмиште“? Зашто никада није донета одлука о отпочињању рада на сталној поставци? Зашто и данас Музеј нема одговарајући депо? Зашто Музеј не добија сагласност за повећање броја запослених? Зашто...?

Покушаји да се дају макар и делимични одговори на поменута и слична питања могли би се окончати са неколико стотина страница текста. Потом би уследило питање: Чему и тај рукопис?

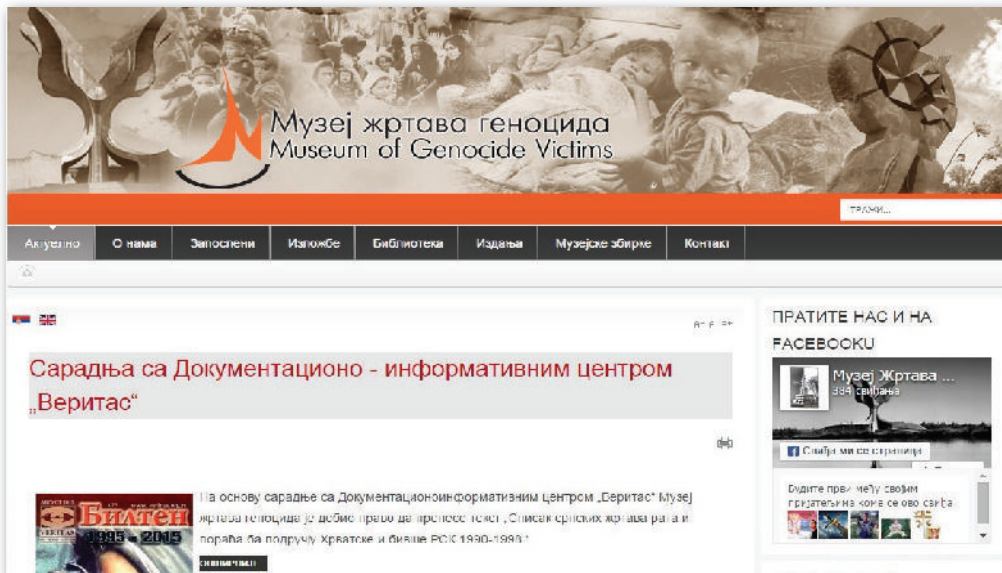
У том контексту, ваља разумети и зашто ова пригодна публикација није „богатија“ одговарајућим текстом и зашто је, у истом контексту, сиромашна илустрацијама.

Молбе упућиване надлежним државним органима за разрешење проблема седишта установе, канцеларијског и другог простора, за повећање броја запослених, што је неопходно за основне делатности музејске установе, остале су неуслишене или су пак стизали немушти изговори да би најпре требало променити Закон о оснивању Музеја жртава геноцида да би се решило бар питање стационирања у Београду.

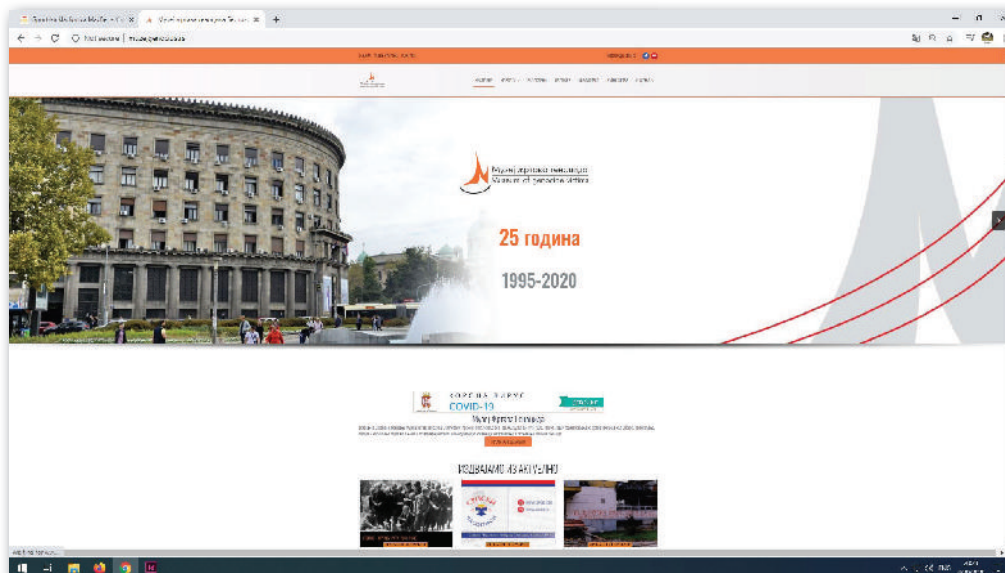
Преостаје нам нада да ће бољи дани доћи претварањем „Старог сајмишта“ у меморијални комплекс по узору на многе установљене од Москве до Њујорка. А дотле, протеклих четврт века нас опомињу да се треба наоружати стрпљењем!

У последњих пет година Музеј је полако стицао место што му припада у музеологији и историографији, и настављао даље контакте са сродним установама у европским државама.

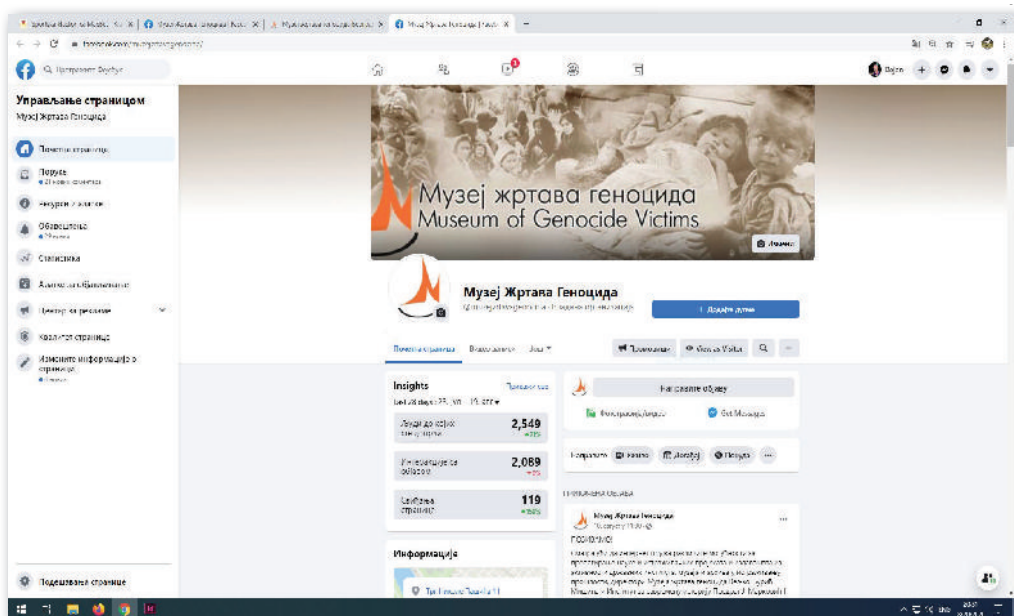
Свесни смо тога да је потребно уложити напора да јавност непрестано информишемо о својим активностима. Као први корак у том правцу смо направили наш интернет сајт: www.muzejgenocida.rs односно [музејгеноцида.срб!](http://muzejgenocida.rs)

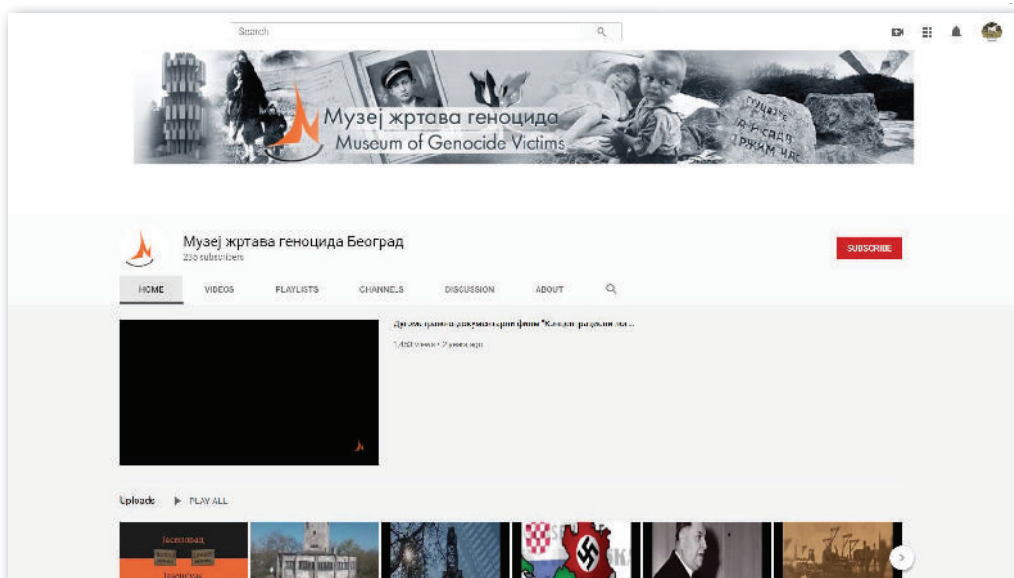
Прва верзија насловне стране званичног сајта

Друга верзија насловне стране званичног сајта

Почетна страница званичне фејсбук странице

Званичан јутјуб канал

MUZEJ ŽRTAVA GENOCIDA

Beograd, Trg Nikole Pašića 11/III tel/fax 3298-883

E-Mail yumg@bits.net

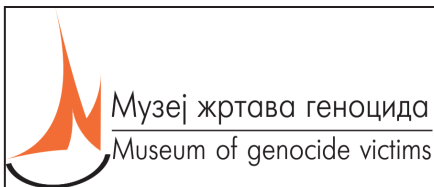

**MUZEJ ŽRTAVA GENOCIDA - MUZEJ ŽRTAVA GENOCIDA
MUSEUM OF GENOCIDE VICTIMS**

Београд, Трг Николе Пашића 11/III - Beograd, Trg Nikole Pašića 11/III

Тел. :++(381)011/3398-782; 3398-771; Тел./факс - Tel./fax:3398-883

E-Mail: yumg@bitsyu.net

Десанкин венац б.б. 34000 Крагујевац; Трг Николе Пашића 11/III 11000 Београд; Телефон: +381 11 3398 883; E-mail: office@muzejgenocida.rs; www.muzejgenocida.rs

Desankin venac b.b. 34000 Kragujevac; Trg Nikole Pašića 11/III 11000 Belgrade; Telefon: +381 11 3398 883; E-mail: office@muzejgenocida.rs; www.muzejgenocida.rs

Заглавља меморандума

1. Историјат

Новија историја нам казује да су припадници српског народа масовно страдали у Балканским ратовима (1912–1913), Великом или Првом светском рату (1914–1918) и Другом светском рату (1941–1945), као и у грађанском рату (1991–1995), којим је растурена Социјалистичка Федеративна Република Југославија (СФРЈ).

Познато је да су злочине планског затирања српског народа чинили војници Аустроугарске нарочито током прве године Великог рата у Подрињу и Посавини, а слична недела и војници Бугарске посебно 1917. после Топличког устанка.

Срби су, поред Јевреја и Цигана/Рома, доживели геноцид у Независној Држави Хрватској током постојања те творевине (1941–1945). Мада је послератна комунистичка власт наметнула политику својеврсне релативизације, поравнања и заборавља злочина, ипак је о томе понешто и објављено током непуних пет деценија постојања социјалистичке Југославије.

Нешто веће интересовање у јавности за истраживање тих злочина појавило се најпре после смрти доживотног југословенског председника Јосипа Броза Тита 1980. године, нарочито након објављивања рукописа Владимира Дедијера о партизанском и комунистичком вођи под насловом *Novi prilozi za biografiju Josipa Broza Tita*. Суђење 1986. године Андрији Артуковићу, једном од усташких и хрватских вођа у Независној Држави Хрватској, може се, према неким оценама, посматрати и као зачетак слободнијег и значајнијег интересовања не само историчара за истраживање страдања српског народа. Наредних година објављивано је следом догађаја на десетине наслова о тој тамној страни историје која је обилувала злочинима.

Разбијање комунистичке Југославије, почетак грађанског рата у тој држави и наговештени покушај понављања злочина над српским народом у Хрватској 1991, који је умногоме подсећао на време у периоду настанка Независне Државе Хрватске допринело је формирању посебне институције за истраживање геноцида на југословенским просторима.

Није познато када је први пут исказана потреба за прикупљањем свеобухватнијих података о жртвама припадника српског народа у Другом светском рату 1941–1945. године. Но, зна се да је 1981. године формиран Одбор Српске академије наука и уметности за сакупљање грађе о злочину геноцида против српског народа и других народа Југославије у 20. веку. Без обзира на то шта је и колико на том пољу урадио, Одбор је 16. јуна 1994. године укинут одлуком Председништва САНУ са образложењем да се том проблематиком бави у међувремену основани Музеј жртава геноцида.

Наиме, на научном скупу „Јасеновац 1945–1988“, одржаном у Београду 21. и 22. новембра 1988. године у организацији Српске академије наука и уметности и њеног поменутог Одбора за сакупљање грађе о геноциду против српског народа и других народа Југославија у 20. веку, указано је на потребу оснивања Музеја жртава геноцида. Предлог је у нарочитој форми предат Народној скупштини СФРЈ али је на захтев делегације Хрватске одбијен.

Редакција недељника *Politika Svet* организовала је почетком фебруара 1990. године округли сто на тему „Отварање Музеја жртава геноцида у Другом светском рату у Југославији“ и потом објавила посебно издање са транскриптом излагања, додуше нешто скраћених, свих учесника. У наредним, редовним издањима тог недељника штампани су анкетни листићи ради евиденције жртава рата уз препоруку да се после попуњавања шаљу у Архив Србије. До краја године стигло је неколико хиљада попуњених листића!

Почетак крвавог распада Југославије 1991. године водио је ка грађанском рату и новим ратним злочинима. С тим у вези Скупштина Савезне Републике Југославије (СРЈ) 18. марта 1992. образовала је посебно тело са дугим називом: „Комисија за прикупљање података ради утврђивања злочина против човечности и међународног права који су почињени над становништвом српске и других националности у време оружаних сукоба у Хрватској и другим деловима земље“, скраћено „Државна комисија за ратне злочине и злочине геноцида“. За секретара Комисије именован је др Милан Булајић, правник и пензионисани дипломата. Комисија је, међутим, стицајем разних околности, укинута 23. јула 1993. године а истога дана формирано је ново тело – „Коми-

ЦИРКУЛАРНО ПИСМО

**АКАДЕМИКА ВЛАДИМИРА ДЕДИЈЕРА ПРЕДСЕДНИКА ОДБОРА САНУ
ЗА САКУПЉАЊЕ ГРАЂЕ О ГЕНОЦИДУ ПРОТИВ СРПСКОГ НАРОДА
И ДРУГИХ НАРОДА ЈУГОСЛАВИЈЕ У XX ВЕКУ О РАДУ ОДБОРА У
ПРВОЈ ГОДИНИ ЊЕГОВОГ ПОСТОЈАЊА**

Ово писмо се упућује научницима и научним институцијама у Југославији и широм света како би се могли упознати са радом Одбора САНУ за сакупљање грађе о геноциду и да би могли узети учешће на међународном скупу о геноциду, јуна 1987. године у Београду.

Наредна циркуларна писма увек ће уређивати и упућивати други чланови Одбора.

БЕОГРАД
1986.

Писмо академика Владимира Дедијера о сакупљању грађе о страдању српског и других народа Југославији, Београд 1986.

okrugli sto – muzej žrtava genocida

Početkom februara, redakcija SVET-a organizovala je okrugli sto, čija je tema bila otvaranje Muzeja žrtava genocida u Drugom svetskom ratu na tlu Jugoslavije. Tekst koji sledi je neznatno skraćeni stenogram sa održanog skupa, koji predstavlja svojevrsni dokument.

„Krajnje je vrijeme da se povodom pedesete godišnjice Jugoslovenskog holokausta, zločina genocida, identifikuju žrtve i utvrdi njihov broj“. Dr Milan Đulajić

Iako je prošlo gotovo pedeset godina od nacističko-fašističkog razbijanja Jugoslovenske države, Jugoslovenskog holokausta, genocida nas Srbi, Jevreje, Cigane, broj stradalih Jugoslovena, broj žrtava genocida nije utvrđen. Donedavno je bilo zabranjeno „prebrojavanje“ čak i nevinih žrtava genocida, koje su ubijane samo zato što su Srbi, hrišćani pravoslavne vjere, Jevreji, Cigani ili Jugosloveni. Tabu-tema su bile i žrtve koje su bile osuđene na surovu smrt onda kada je osuđena Jugoslavija. U novoj Jugoslaviji zaboravljene su jame koje su ustaški genocidni zločini puni nedužnim ljudima, ženama i djecom. Postavljani su i spomenici žrtvama koje nijesu identifikovane, prebrojane i sahranjene po vjerskim i ljudskim zakonima. Ni počinioци genocida, najtežeg zločina protiv čovječnosti, nijesu utvrđeni – da se ne zaboravi, da se ne ponovi. Za buduće generacije, za istoriju, zaplaćivano je da su za „žrtve fašističkog terora“ odgovorni mnogi – i niko.

Krajnje je vrijeme, nezabližna generacijska dužnost, da se povodom pedesete godišnjice Jugoslovenskog holokausta, zločina genocida, identifikuju žrtve i utvrdi njihov broj. Mora se postaviti pitanje: ko je odgovoran što je u ime države SFRJ službeno proglašen broj od 1,705.000 stradalih Jugoslovena u drugom svjetskom ratu – bez dokumentacije? Moraju se postaviti pitanja: zašto prilikom prvog poslijeratnog popisa stanovništva 1948. godine nijesu popisane žrtve, zašto su te iste godine ukinute komisije za utvrđivanje zločina okupatora i njihovih pomagača? Zašto u Zakonu o popisu stanovništva predviđenom za 1991. pedesete godine holokausta-genocida, nije pitanje o žrtvama drugog svjetskog rata uopšte postavljeno?

Bez utvrđivanja broja Jugoslovenskih žrtava u drugom svjetskom ratu nije moguće ni postavljanje zahtjeva za punu odštetu, bez obzira što je Jugoslavija, na osnovu osvetničkog Hitlerovog naredjenja – uništena, bila među najvećim stradalnicima. Prilikom pregovora o ratnoj šteti, predstavnici SR Njemačke su 1954. postavili pitanje broja žrtava. Nijemci su bili, navodno, spremni da priznaju odštetu za 950 hiljada žrtava – 2.100 maraka po glavi (!). Na osnovu odluke Saveznog izvršnog vijeća te godine je izvršen popis, na koji je isto vijeće na 68. sjednici 14. septembra 1956. stavilo embargo. U međovremenu, svi Jugosloveni van Jugoslavije (u Izraelu, Francuskoj, Norveškoj, itd.) dobili su odštetu od njemačkih sudova, osim Jugosloveni u Jugoslaviji.

Учесници скупа у
редакцији недељника
Politika Svet

Први новински текст
о потреби формирања
музеја жртава геноцида,
Politika Svet април 1990.

OBJAŠNJENJE OBRASCA

Na inicijativu Društva srpsko-jevrejskog prijateljstva i redakcije našeg lista, Arhiv Srbije je prihvatio da prima ovaj obrazac, koji ćete slati na naznačenu adresu, svi vi koji ste svoje bližnje izgubili na raznim stratištima Jugoslavije u II svetskom ratu.

Molimo vas da obrazac čitko popunite za svaku žrtvu posebno – obrazac možete i fotokopirati – i da ga pošaljete Arhivu Srbije, koji će ga obraditi i svrstati u građu o genocidu.

To je samo jedan od početnih koraka da se sazna puna istina i tačan broj nastradalih Srba od genocidnih zločinaca.

ARHIV SRBIJE
Za Muzej žrtava genocida (dr Milan Bulajić)
Kardeljeva br. 2, 11000 Beograd

Prezime	
Ime	
Mesto rođenja (mesto, zemlja)	
Ime majke	
Nacionalnost	
Zanimanje	
Mesto boravka pre rata	
Mesto boravka za vreme rata	
Datum smrti	Mesto
Potpisujem: _____	
Adresa: _____	
Srodničke ili druge veze sa pokojnikom: _____	
Izjavljujem sa mora	
Potpis: _____	
Mesto / datum: _____	

Molimo vas da upiš

Евиденциони листићи жртава рата објављивани у дневном листу *Политика* и недељнику *Politika Svet*

OBJAŠNJENJE OBRASCA

Na inicijativu Društva srpsko-jevrejskog prijateljstva i redakcije lista „Svet“, Arhiv Srbije je prihvatio da prima ovaj obrazac, koji ћete slati na naznačenu adresu, сви ви који сте своје ближње изгубили на разним стратиштима Југославије у II светском рату.

Molimo vas da obrazac čitko popunite za svaku žrtvu posebno – obrazac možete i fotokopirati – i da ga pošaljete Arhivu Srbije, koji ће га обрадити и сврстати у грађу о геноциду.

To je samo jedan od početnih koraka da se sazna puna istina i tačan broj nastradalih Srba od genocidnih zločinaca.

АРХИВ СРБИЈЕ
За Музеј жртава геноцида (др Милан Булајић)
Карнеџијева бр. 2, 11000 Београд

Презиме		
Име		
Место рођења (место, земља)	Датум рођења	
Име мајке	Име оца	
Националност	Вероисповест	
Занимање		
Место боравка пре рата		
Место боравка за време рата		
Датум смрти	Место смрти	Усмрћен од
Потписујем _____		
Адреса: _____		
Сродничке или друге везе са покојником: _____		
Ијављујем са моралном одговорношћу да је ово сведочење истинито		
Потпис _____		
Место/датум _____		

*Молимо Вас да упишете податке за сваку жртву на посебном образцу

СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА
И УМЕТНОСТИ

Београд, 3. XII 1990.

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Др Д. М. С. Р.

Друг СЛОБОДАН МИЛОШЕВИЋ,
председник Председништва
Републике Србије

Поштовани друже Председниче,

Част ми је да Вам у прилогу доставим извештај др Милана Булајића, који се односи на иницијативу да се у Београду оснује Музеј жртава геноцида над Србима, Јеврејима и Циганима.

Имајући у виду велики значај који има елаборат др М. Булајића, мишљења сам да би било неопходно уколико би Председништво Републике Србије што пре сазвало конференцију одговорних институција и појединаца, како би се коначно реализовало оснивање сваког музеја, сагледала његова персонална структура и решили они материјални проблеми који би могли да онемогуће што скорији почетак рада овог музеја.

Као што ћете видети из текста др М. Булајића, проблематика око оснивања и деловања Музеја жртава геноцида није ни лака ни једноставна и она захтева најбрижљивије преиспитивање свих проблема са којима ће се оваква институција одмах суочити у свом будућем раду.

Молим Вас да и овом приликом изволите примити изразе мог поштовања.

Прилог: Извештај др
Милана Булајића

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

академик Дејан Медаковић

Писмо Дејана Медаковића, генералног секретара Српске академије наука и уметности, Слободану Милошевићу, председнику Председништва Републике Србије, од 3 децембра 1990., о иницијативи за стварање Музеја жртава геноцида

тет за прикупљање података о злочинима против човечности и међународног права“. Учинак чланова Комисије и Комитета није, колико је познато, оставио дубљег трага изузев што је Комисија објавила два зборника текстова о свом раду (Београд 1995. и 1996).

Народна скупштина Републике Србије усвојила је 16. јула 1992. године Закон о оснивању Музеја жртва геноцида са седиштем у Крагујевцу (*Службени гласник Републике Србије*, бр. 49 од 16. јула 1992.). Закон је ступио на снагу 22. јула па се тај датум званично сматра за дан оснивања Музеја, иако је регистрација уследила три године касније. Остварење планираних активности у стварности је, међутим, наилазило на бројне тешкоће. Тако су на научном скупу „Систем неистина о злочинима геноцида 1991–1993“, који је 21–23. априла 1993. организовала Српска академије наука и уметности, изречене критике на рачун појединих државних органа због тога што не помажу реализацију активности Музеја жртва геноцида већ је то, како је речено, остало „мртво слово на папиру“.

Музеј је (по свој прилици на основу договора тадашњих политичких моћника), према Закону о оснивању те институције, регистрован у Крагујевцу тек 27. јануара 1995. па је и жиро рачун установе отворен у том граду, док ће се целокупна делатност, осим рачуноводствених послова којима ће се бавити службеници у Спомен-парку „21. октобар“, одвијати у Београду, на Тргу Николе Пашића бр. 11/III, где се налази и радни простор организационе јединице (Документациони центар).

Подсећања ради, Музеј жртва геноцида основан је „ради трајног сећања на жр-

Музеј жртава геноцида
 27.01.1995
 10-17-0077

Привредни суд Kragujevac
 Милоslаву Васиљевићу

у правном интересу у одбору регистратора како је по назначеном на страни 1. тражио, на основу одобрења из чл. 3, 04, 06 - 42. Закона
 у поступку за утврђивање оспорицања Музеја жртава геноцида у..... датумом
 27.01.1995.god.

РЕШЕЊЕ

Да се у судском регистраторском суду утврди..... оспорицање Музеја жртава геноцида у.....
 Kragujevac

Видео и одређене
 субјекта

Музеј жртава геноцида
 Kragujevac, ул. Kragujeваčkog октобра 186

Правилник о решењу
 број 3

Број регистраторског уписа на регистраторском суду и накнадно одређена
 1-17560-00

Датум уписа	Датум и број решења	Број уписа	Име суда
27.01.1995.g.	П1 - 183/95	1	Привредни суд Kragujevac

На основу решења регистраторског суда извршено је утврђивање

1. Делатности, адресно поштом субјекта уписа чија је (ФРМБ) (ФРМБ)

1. прикупља, обрађује и чува податке о жртвама злочина геноцида (лични подаци и начин стрељаштине, материјал геноцидних жандармерија (принудних, одвођења у логор, принудних недозвољених прелазних и борбених турно-историјских промена и др.);
2. прикупља, испитује и чува грађанске сведочења, музејске експонате, тачне снимке, књиге, медицински о злочина геноцида;
3. прикупља, обрађује и чува податке о организаторима, извршилаца злочина одговорних за учињене злочине, даци, време, место и начин извршења;
4. прикупља, обрађује и чува податке о геноциду (лични и породични подаци о жртвама и др.);
5. утврђује и ради на обележавању места страдања жртава;
6. обавезује коришћење културно-историјских знаменитости и друге сврхе путем истакања о злочинима и жртвама, публиковања и јавности;
7. сарађује са пројектним институцијама.

Следи наставак броја

Свакодневно издаје потврду о свему претходном и судује (протокол у облику ОБРАЗЛОЖЕЊА) Правилник о решењу број 3

Република Србија
 Републичка управа
 јавних прихода

Потврда о извршеној регистрацији

На основу података из регистрационе пријаве број 003 425 563, пореском обавезнику

МУЗЕЈ ЖРТВАМА ГЕНОЦИДА

са матичним бројем: 17014579 и шифром: ДЕСАНКИН ВЕНАЦ ББ, КРАГУЈЕВАЦ, Крагујевац

додељен је порески идентификациони број - ПИБ број:

101578773

27.11.2002, у Београду

ДИРЕКТОР
 Александар Радошевић
 с. р.

Свакодневно издаје потврду о свему претходном и судује (протокол у облику ОБРАЗЛОЖЕЊА) Правилник о решењу број 3

Документа о регистрацији

флексије, њихово спровођење у контексту политике војно-економских и идеолошких сила), демографских кретања, сукоба великих сила, пројекта и реализације етноцентричних држава, ратних сукоба у грађанском рату и распаду Југославије 1990–1995. године с освртом на злочине против човечности и хуманитарно право, као и на психолошке аспекте – психопатологију геноцида.

Посебно место у делатности Музеја припада изучавању теоретских основа и одраза у пракси појма геноцида и фактографији у вези са његовом квалификацијом ради научне, васпитне и информативне активности и сродних квалификација, уз изучавање расистичких теорија, идеја и праксе, као и њихових одраза кроз законску регулативу, идентификацију носилаца идеја који делују кроз покрете, групе, странке и злоупотребу појма геноцида и његову некритичку примену на појавне облике који то нису.

Програмски задаци Музеја произашли из одредби Закона о оснивању Музеја жртава геноцида, прописа о заштити културних добара и Статута јесу: прикупљање, обрада, чување и презентација података и грађе о геноциду над српским народом на његовим етничким и државним просторима, као и над другим народима, а посебно над Јеврејима и Ромима. Циљ тих активности је у првом реду спознаја истине темељене на историјским фактима, тачније на материјалној грађи и нужности да се као таква презентује. На тај начин, као што је познато, отклањају се могућности манипулације историјом и употребе историје у дневнополитичке сврхе. Истовремено се у спознајној, образовној и васпитној сфери омогућује препознавање појавних облика који могу довести до збивања којима човечност ни у ком случају није блиска.

Музеј је такође место за развој иницијатива толеранције, поштовања људских права, сузбијања језика мржње, како у медијима тако и у деловању јавних личности, јер се стално и изнова указује, на основу историјских чињеница и искуства, па и памћења народа, потреба за развојем мировних иницијатива и нужност формирања антиратног расположења.

У остваривању својих обавеза, Музеј треба да: прикупља, обрађује и чува податке о појединачним и групним жртвама злочина геноцида и другим чињеницама с тим у вези (принудно расељавање, узимање талаца, одвођење у логор, принудни рад, пљачка имовине, употреба недозвољених средстава у

борби, уништавање и пљачка културно-историјских споменика и добара итд.); прикупља, испитује и чува грађу о злочинима геноцида; прикупља, обрађује и чува податке о починиоцима злочина геноцида и о спасиоцима жртава тих недела; утврђује чињенице и учествује у обележавању места страдања жртава; обезбеђује коришћење културно-историјске грађе и сазнања у културне, образовне, васпитне и информативне сврхе.

У обављању програмских задатака Музеј сарађује и са сродним институцијама, владиним и невладиним организацијама и појединцима из земље и иностранства, поред осталог, и у организацији стручних и научних скупова посвећених сећању на злочине геноцида..

Имајући у виду потребу формирања културе сећања на велике трагедије на овим просторима и озакоњење одговарајућих активности, Народна скупштина Србије је 24. јануара 2020. године усвојила измене и допуне Закона о култури. У члану 3. тачка 13. пише да ће се Република Србија старати о остваривању општег интереса у култури и о спровођењу културне политике као скупа циљева и мера подстицања културног развоја који се заснива на више начела, па је наглашено да је Музеј жртава геноцида надлежан за неговање културе сећања.

Схватајући потребу меморијализације Старог сајмишта, места на коме је у времену Другог светског рата 1941–1944. године био организован немачки концентрациони логор, најпре за Јевреје и Цигане/Роме, потом за Србе и остале, Народна скупштина Србије донела је 24. фебруара 2020. године Закон о Меморијалном центру Старо сајмиште (*Службени гласнику Републике Србије*, бр. 15/2020 од 24. фебруара 2020). Закон је ступио на снагу 3. марта 2020. а примењиваће се од 1. јануара 2021. године, осим одредаба чл. 16–19 које се примењују од дана ступања на снагу поменутог закона.

Меморијализација Старог сајмишта је идеална прилика да Музеј жртава геноцида на том простору добије одговарајући објекат где би могли да буду

2. Датуми које Музеј обележава

Музеј жртава геноцида као најзначајније датуме обележава 22. април и 21. октобар, који су и државни празници, и имају велики значај у култури сећања на српске жртве у Другом светском рату. Тих дана представљамо своје планове активности и нова издања.

Закон о оснивању Музеја жртава геноцида прописује да „ради обележавања сећања на жртве геноцида над Србима, Јеврејима и Ромима установљава се 22. април, дан пробоја затвореника усташког логора Јасеновац 1945. године, као Дан сећања на жртве геноцида“ (члан 2). С тим у вези, рецимо, 22. априла 1993. патријарх српски господин Павле (Стојчевић) служио је парастос у Саборној цркви у Београду, а у САНУ је потом започео научни скуп „Систем неистина о злочинима геноцида 1991–1993“.

Законом о изменама и допунама Закона о државним и другим празницима у Републици Србији, 22. април је утврђен као државни празник: „Дан сећања на жртве холокауста, геноцида и друге жртве фашизма у Другом светском рату“. Закон је ступио на снагу 15. децембра 2011. године. Истим законом установљен је као државни празник и Дан сећања на српске жртве у Другом светском рату, у знак сећања на ратни злочин масовног стрељања – одмазде цивилног становништва Крагујевца и околине коју су спровеле немачке окупационе снаге 21. октобра 1941. године. (*Службени гласник Републике Србије*, број 92, Београд 2011).

У активностима Музеја посвећеним неговању културе сећања на трагичну прошлост посебно место припада контактима и заједничким пројектима са сродним организацијама. Једна од њих је Удружење логораша и потомака „Јасеновац“ – Систем логора у Независној Држави Хрватској. Са њиховим представницима смо, поред осталог, били у обиласку Јасеновца, Доње Градине, Млаке, Градишке, Загреба, то јест логора, стратишта и гробишта који су обележили њихову рану младост, као и на обележавању значајних датума.

Споменик на Старом
сајмишту, вајар Миодраг
Поповић, 22. април 1995.

Полагање венаца на
споменик на Старом
сајмишту делегације
радника Музеја и чланова
Удружења логораша и
потوماка „Јасеновац“
– Систем логора у
Независној Држави
Хрватској

Полагање венаца на споменик
у Јасеновцу чланова Удружења
логораша и потомака
„Јасеновац“ – Систем логора у
Независној Држави Хрватској,
22. април 2014.

Јасеновац, 22. април 2015.

Позивница за годишњи програм представљања нових издања и активности Музеја 22. априла 2014.

Представљање програма и нових издања. Специјални гости: Мирослав Нишкановић и Александар С. Јовановић

Специјални гости: јасеновачки заточеници др Жарко Видовић и др Милан Бастишић

Библиотека града Београда,
21. октобар 2014:
Представљање нових издања.
Специјални гост др Драган
Алексић.

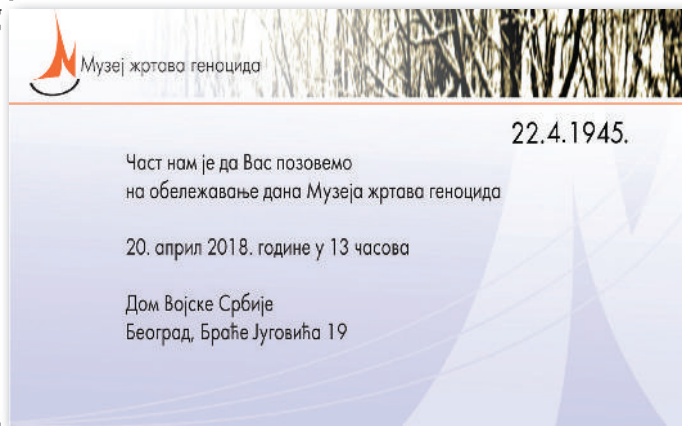

Библиотека града Београда, 22.
април 2015:
Представљање нових издања.
Специјални гости Александар
Нећак, Данило Трбојевић и
Милинко Чекић, председник
Удружења „Јасеновац“.

Галерија Прогрес,
22. април 2017:
Представљање нових издања
и отварање изложбе Јадовно-
Јасеновац-Козара-Сајмиште

Позивница за обележавање
дана Музеја
22. априла 2018.

Дом војске, 22. април 2018:
Представљање програма.
Специјални гост Драго Пилсел
из Загреба.

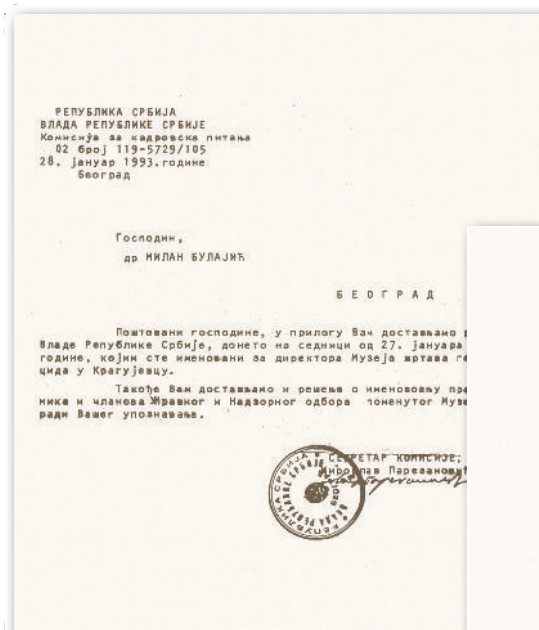
Дом војске, 22. април 2018:
Представљање нових издања.
Специјални гости: Богић
Красић и др Милутин
Живковић.

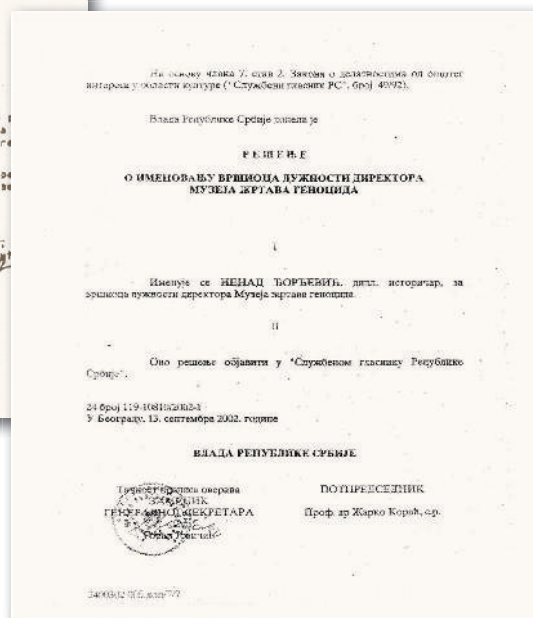
3. Директори

Именовање првог директора Музеја жртава геноцида обављено је тек 27. јануара 1993. године – био је то др Милан Булајић, правник и дипломата у пензији. Разрешење је уследило 13. септембра 2002. на седници Владе Републике Србије.

Истог дана, Ненад Ђорђевић, кустос-историчар и директор Спомен-парка „21. октобар“ у Крагујевцу, именован је за вршиоца дужности директора Музеја жртава геноцида. На тој функцији остао је до 28. јуна 2013, а наследио га је у истом статусу проф. др Вељко Ђурић Мишина, који поседује искуство и у музејској струци.

Решења Владе Републике Србије
о именовану директора

Милан Булајић

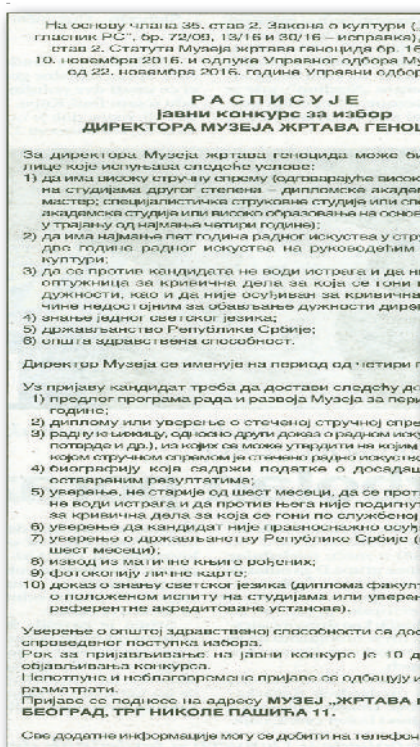
Ненад Ђорђевић

Вељко Ђурић Мишина

С обзиром на то да је у међувремену промењен Статут Музеја жртва геноцида и да је вршиоцу дужности директора истицао мандат, Управни одбор је расписао конкурс за директора. Како није било пријава других кандидата осим Вељка Ђурића Мишине, Управни одбор је препоручио Министарству културе и информисања да њега предложи Влади Републике Србије за именоване. Процес је окончан 20. јула 2017. године. Тако је Музеј добио првог изабраног директора у четворогодишњем мандату.

На основу члана 34, став 3. Закона о култури („Службени гласник РС”, бр. 72/09, 13/16 и 30/16 – исправка) и члана 43, став 2. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05 – исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12 – УС, 72/12, 7/14 – УС и 44/14).

Влада доноси

РЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ ДИРЕКТОРА МУЗЕЈА ЖРТАВА ГЕНОЦИДА

I

Именује се др Вељко Ђурић за директора Музеја жртва геноцида.

II

Ово решење објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Образложење

Република Србија врши оснивачка права над Музејем жртва геноцида (у даљем тексту: Музеј).

Одредбама Закона о култури („Службени гласник РС”, бр. 72/09, 13/16 и 30/16 – исправка), прописано је, између осталог: да директора установе чији је оснивач Република Србија именује Влада (члан 34, став 3); да се директор именује на основу претходно спроведеног јавног конкурса (члан 35, став 1); да јавни конкурс расписује и спроводи управни одбор установе (члан 35, став 2); да је управни одбор установе дужан да у року од 20 дана од дана завршетка јавног конкурса изврши избор кандидата, и предлог достави оснивачу, а када је оснивач Република Србија предлог се доставља Министарству (члан 35, ст. 4. и 5); као и да оснивач именује директора установе на основу предлога управног одбора установе (члан 35, став 6).

Управни одбор Музеја, согласно члану 35, став 2. Закона о култури, на седници одржаној 22. новембра 2016. године, актом број: 177 донео је Одлуку о расписивању јавног конкурса за избор директора Музеја.

Јавни конкурс је објављен у дневном листу „Данас” 24. новембра 2016. године, издање за целу територију Републике Србије, као и на званичном интернет страници Националне службе за запошљавање у Музеју. Према тексту јавног конкурса, рок за подношење пријава био је 10 дана.

Управни одбор Музеја, на седници одржаној 8. децембра 2016. године, констатирао је да је на јавни конкурс пријаву поднео један кандидат, и то др Вељко Ђурић, досадашњи вршилац дужности директора Музеја, као и да је пријава благовремена и потпуна.

Управни одбор Музеја је на истој седници обавио разговор са кандидатом др Вељком Ђурићем. Након обављеног разговора Управни одбор Музеја приступио је гласању и једногласно, актом број: 184-1/2016 од 8. децембра 2016. године, донео Одлуку о избору др Вељка Ђурића за кандидата за директора Музеја.

Решења Владе Републике Србије
о именовану директора

4. Управни одбор

На основу Закона о оснивању и Статута Музеја жртава геноцида, Управни одбор доноси Статут Музеја, одлучује о пословању Музеја, усваја годишњи извештај о пословању и годишњи обрачун, доноси програм рада Музеја, одлучује о коришћењу средстава и у складу са законом обавља и друге послове утврђене Статутом.

Први Управни одбор Музеја Влада је именовала тек 7. јуна 1995. године. Први председник био је др Борисав Јовић, а чланови Милица Михаиловић, директор Јеврејског историјског музеја, Драгољуб Ацковић, председник Ромског културног клуба и из Музеја Јасмина Димитријевић и Душан Никић.

После оставке Борисава Јовића, 13. септембра 2002. године именовани су Александар Радосављевић за новог председника, а за чланове Иван Чукаловић, ванредни професор Универзитета (разрешен 25. јуна 2009), Предраг Цветковић, професор, и у име Музеја Јасмина Димитријевић и Јован Мирковић.

Последња промена забележена је 8. новембра 2013. године када је за председника Управног одбора именован епископ славонски господин Јован (Ђулибрк), док су за чланове изабрани др Зоран Јањетовић, виши научни сарадник Института за новију историју Србије, Александар Нећак, дипл. инжењер архитектуре, Зоран Туцић, виши стручни сарадник Завода за заштиту споменика културе града Београда и Драган Цветковић, виши кустос, у име Музеја жртава геноцида.

Непосредно пре истека четворогодишњег мандата члановима Управног одбора Музеј је о томе обавестио Министарство културе и информисања. Како није било одговора то је схваћено као формално продужење њиховог мандата за још четири године.

Александар Нећак је 23. маја 2018. године поднео оставку на чланство

у Управном одбору, што је констатовано у Министарству културе и информисања и Влади Србије.

Седница Управног одбора, 26. фебруар 2015.

Седница Управног одбора у присуству изасланика Министарства културе и информисања, 26. фебруар 2018.

5. Надзорни одбор

Надзорни одбор надзире пословање Музеја, разматра годишњи извештај и годишњи обрачун, указује влади на евентуалне пропусте Управног одбора и директора и предлаже влади и Управном одбору Музеја мере које би требало предузети ради успешнијег пословања на основу утврђеног чињеничног стања.

Надзорни одбор именован је 12. јула 1995. године – први председник био је мр Милован Живковић, а чланови др Петар Качавенда, директор Института за савремену историју и др Милош Хамовић, кустос Музеја жртава геноцида.

Промена је уследила решењем Владе Републике Србије 13. септембра 2002. године када су именовани нови председник Предраг Илић, директор Историјског архива Шумадије и чланови Нинослава Милановић, директор Народне библиотеке из Крагујевца, и Драган Цветковић, кустос Музеја жртава геноцида.

Последња промена је забележена 8. новембра 2013. године када су именовани доцент др Александар Животић, Филозофски факултет, за председника и др Андреј Вујновић, музејски саветник Историјског музеја Србије и Ненад Антонијевић, виши кустос Музеја жртава геноцида, за чланове.

Непосредно пре истека четворогодишњег мандата члановима Надзорног одбора Музеј је о томе обавестио Министарство културе и информисања. Како није било одговора то је схваћено као формално продужење њиховог мандата за још четири године.

6. Правна акта

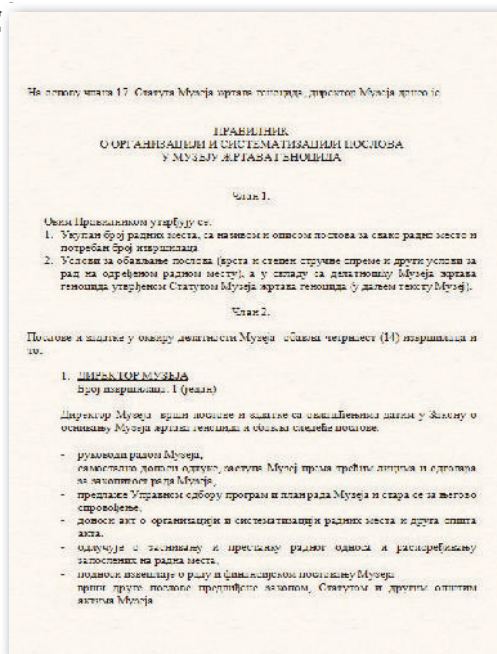
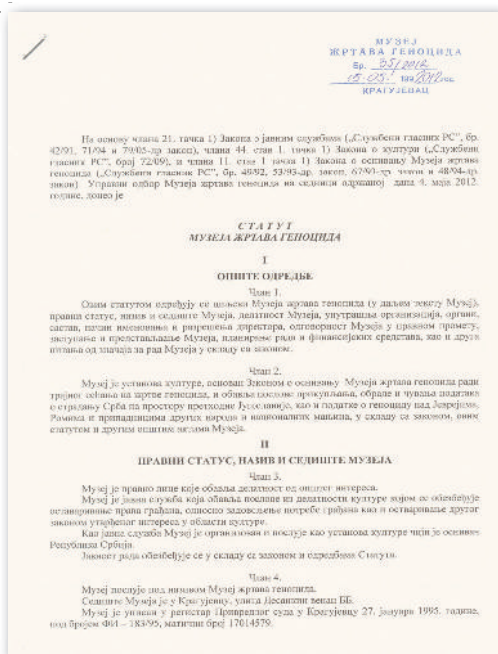
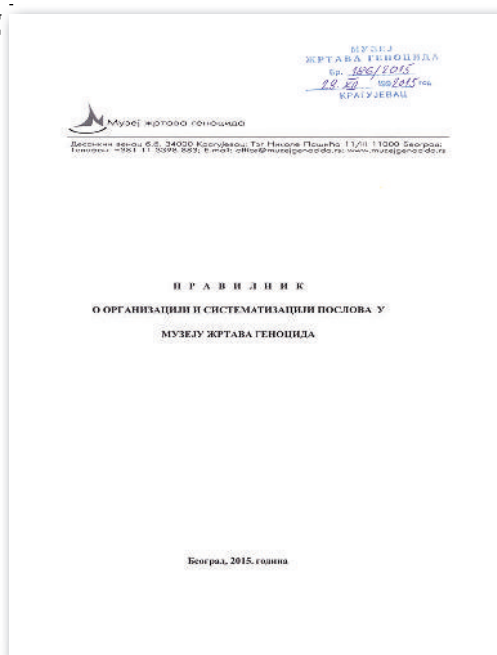
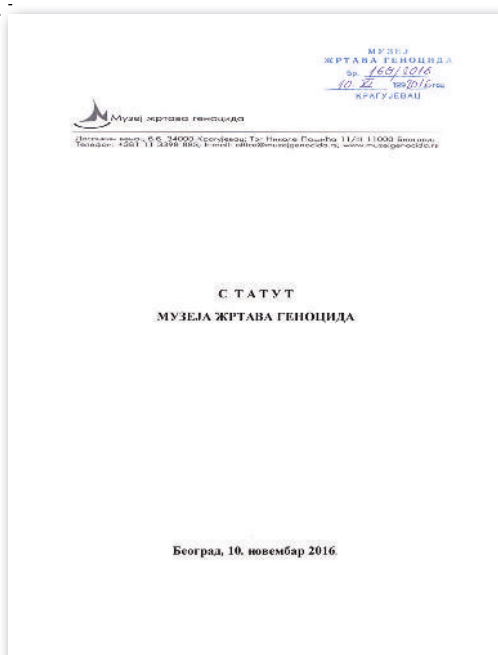
Статут Музеја жртава геноцида усвојен је 3. јула 1995. на седници Управног одбора.

Ради усклађивања са одредбама Закона о култури (*Службени гласник Републике Србије*, бр. 72/2009) нови Статут Музеја је донет 15. маја 2012. године.

Када су одредбе Статута дале за право директору да доноси правилнике, прво је обзнањен Правилник о систематизацији радних места (планирано је 13 запослених), који је почетком августа 1996. године прихватио Управни одбор. Правилник, међутим, није заживео.

Промена садржаја Статута обављена је по уобичајеној процедури 2016. године: предлог новог Статута усвојио је Управни одбор а Министарство културе и информисања је дало сагласност. Тако је 10. новембра усвојен нови Статут Музеја жртава геноцида. Најважнија промена дата је у члану 24: „Директор се именује на основу претходно спроведеног јавног конкурса, у складу са законом, на период од четири године, и може бити поново именован...“

Промена Правилника о организацији и систематизацији послова у Музеју жртава геноцида уследила је после стицања научних и музејских звања двојице радника. Нови правилник је усвојен 26. децембра 2016. године на седници Управног одбора.

Статут и Правилник о систематизацији радних места

7. Радници и сарадници

Први запослени који је обављао послове у надлежности Музеја жртава геноцида био је пензионисани архивиста Бошко Ђенић, претходно запослен у Архиву Србије, и то на основу уговора склопљеног 25. марта 1994. са републичким Министарством културе.

На одређено време ангажовани су потом правница Јасмина Димитријевић (1. априла примљена у стални радни однос), географ Душан Никић (1. априла примљен у стални радни однос) и историчар др Милош Хамовић (1. маја примљен у стални радни однос, умро 21. априла 1997) – са њима су склопљени уговори о делу 8. фебруара 1995. године. Затим су у стални радни однос примљени 1. марта 1996. историчари Ненад Антонијевић, 1. септембра 1996. године Драган Цветковић, 1. марта 1999. године Јован Мирковић, и 1. марта 2006. године књижничарка Гордана Шеатовић.

Историчарка Јасмина Тутуновић Трифунов радила је у Музеју од септембра 2008. као стручни сарадник по уговору да би 1. новембра 2013. била примљена у стални радни однос.

Први уговор о делу на одређено време потписао је Драгоје Лукић (за пројекат *Деца жртве рата* из кога је произишло неколико запажених наслова). Он је сакупљену грађу о страдању деце у Независној Држави Хрватској поклонио Музеју и то се чува као посебан фонд.

Статус лица ангажованог по уговору имала је Ана Пожар, која је пре последњег рата радила у Спомен-подручју „Јасеновац“ – од августа 1995. до марта 1999. године. У истом статусу била је ангажована две године информатичарка Драгана Илијевић.

Верица Миљковић је од 2000. до 2008. године радила на уношењу нових података у базе података „Жртве рата 1941–1945. године“. Реч је о послу који је обављан најпре у сарадњи са Савезним заводом за статистику од 1995. до 1999.

Милош Хамовић

Јасмина Тутуновић Трифунов, Драган
Цветковић и Ненад Антонијевић

Јован Мирковић

Јасмина Тутуновић Трифунов, Ненад
Антонијевић и Јасмина Димитријевић

Драгоје Лукић

Јасмина Димитријевић, Гордана Шеатовић и
Јасмина Тутуновић Трифунов

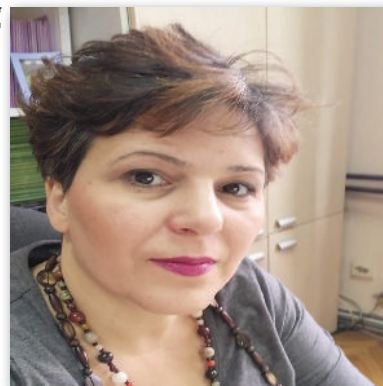
Јасмина Тутуновић Трифунов, Јасмина
Димитријевић, Ружица Вујичић, Вера Тадић,
Ненад Антонијевић и Гордана Шеатовић

Мирко Раденовић

Ана Пожар и њена унучад, Ненад
Антонијевић и Драгана Илијевић

Соња Колувија

Верица Миљковић

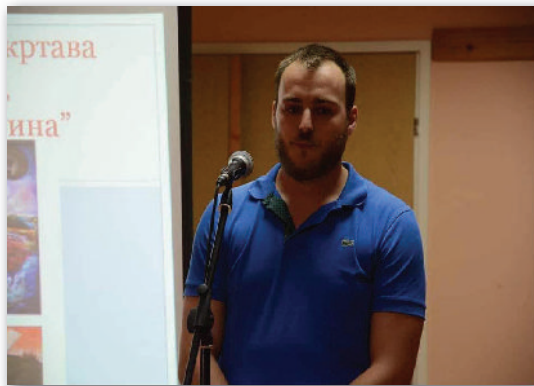
Изабела Мартинов Томовић

Александра Мишић

Бојан Ђокић

Бојан Арбутина

Мирослав Филиповић

Стефан Радојковић

Радници Музеја жртва геноцида, 13. јануар 2020.

године, а потом самостално у Музеју жртава геноцида. У време њеног ангажовања у базу је унето око 12.000 новоидентификованих особа, међу којима је било највише страдалника из комплекса логора Госпић–Јадовно–Паг, потом Рома страдалих у Јасеновцу и жртава масовних злочина у Крагујевцу и Краљеву.

Статус стручног сарадника (од 1. новембра 2013. године) за обављање нарочитих и временски ограничених послове дат је историчару Бојану Ђокићу. Његов ангажман трајао је до октобра 2017. године.

Захваљујући разумевању челника Министарства за културу и информисање кад је реч о дугорочним плановима подстицања младих историчара у научноистраживачким пословима, Музеј је од 2018. године стекао услове за ангажовање по уговору четворо сарадника (Бојан Арбутина, Стефан Радојковић, Мирослав Филиповић и Александра Мишић). Услов за ангажовање поменутих историчара био је да се теме њихових докторских дисертација уклапају у стратешке програме Музеја о равномерном покривању ратова 20. века – од балканских ратова (1912–1913), Првог (1914–1918) и Другог светског рата (1914–1945), ратова што су довели до распада Југославије (1991–1995) и агресије на Савезну Републику Југославију (1999).

Основне програмске активности Музеја имају различите форме. С обзиром на то да до сада није решен проблем броја стално запослених неопходних за функционисање једне овакве установе, принуђени смо да за одређене послове ангажујемо спољне сараднике, професионалце у занату. Тако, примера ради, последњих седам-осам година готово све редакторске послове у текстовима који се припремају за објављивање обавља Петар Б. Поповић, а лекторско-коректорске Драгана Јовановић. Графичка решења радио је Здравко Мирчета, штампање смо поверили предузећу „Графопринт” из Горњег Милановца.

Што се тиче припрема изложби за идејно-графичка решења био је задужен Лука Тадић, последњих шест-седам година тиме се бави Изабела Мартинов Томовић, историчарка уметности, кустос Историјског музеја Србије, са богатим искуством на сличним пословима. За знатно мање део је ангажован Дејан В. Ђурић.

Проблем рачуноводственог радника решавамо готово четврт века. Када је одлучено да новоформирана установа Музеј жртава геноцида буде смештена у Крагујевцу на адреси Десанкин венац бб, на којој је и Спомен-музеј „21. октобар”, то је била основа за договор да њихове раднице у рачуноводству Вера Тадић и Ружица Вујичић воде те послове и за нас. Кад су прописи промењени, Музеј је ангажовао професионалну агенцију, а раднице су остале исте. Нове форме и начини обављања рачуноводствених послова условили су да радник то мора да обавља из службене канцеларије Музеја. Тако је од 2018. године по уговору ангажована Соња Колувија, дипломирани економиста.

8. Простор

Мада је у протеклих више од 20 година било неколико покушаја да се промени адреса Музеја жртава геноцида, то до данас није остварено. Тек да подсетимо: 18. јануара 1995. на састанку у Крагујевцу договорено је да у Београду делује истраживачки део Музеја и да ту буде седиште директора, а у Крагујевцу стална поставка и то на земљишту које ће град уступити без накнаде и у згради коју ће, такође, град изградити о свом трошку. Од тога, међутим, као што је познато, нажалост ништа није остварено!

Први канцеларијски простор у Београду (просторије 103 и 104 на Тргу Николе Пашића 11/III) уступио је Музеју за коришћење др Петар Качавенда, директор Института за савремену историју, а усељење је обављено 4. новембра 1993. године.

Додела нових просторија уследила је 15. марта 1996. пошто је закључен уговор о закупу пословних просторија са Комисијом за административна питања Савезне владе. Тим уговором Музеј је добио на коришћење четири канцеларије на трећем спрату зграде на Тргу Николе Пашића 11 у Београду. Извесно проширење (три канцеларије, сала за предавање и изложбени простор у приземљу зграде) обезбеђено је 26. фебруара 1999. потписивањем Анекса поменутог уговора. Проширење се, међутим, односило само на две од три канцеларије јер се на трећу чекало све до 2014. године, док за салу за предавање и изложбени простор никада нису добијене употребне дозволе. (У њих се у међувремену уселио Историјски музеј Србије!)

У трагању за одговарајућим простором, августа 2013. године Музеј жртава геноцида је предложио замену са Историјским музејем Србије, који користи канцеларијски простор у згради у Јакшићевој улици број 8. Мада је сагласност дало и Министарство културе и информисања, до замене није дошло услед неразумевања Републичке дирекције за имовину.

После вишегодишњих молби за проширење, 2014. године добијена је сагласност Министарства за културу и информисање за употребу канцеларије број 104 која се налази поред канцеларија 99, 100, 101, 102 и 103 које је Музеј користио.

Ново проширење на још једну просторију уследило је 2018. године када је Музеј потписао уговор са Управом за заједничке послове републичких органа о коришћењу канцеларија 98, 99, 100, 101, 102, 103 и 104 укупне површине 140 квадратних метара и уз месечну накнаду.

Познато је да је знатно пре оснивања Музеја жртава геноцида у урбанистичком плану Београда било предвиђена изградња Меморијалног подручја „Старо сајмиште“. У реализацији тог пројекта посебно место требало је да припадне Музеју жртава геноцида (било је планирано око 4.000 квадратних метара изложбених и других простора). Наиме, Скупштина града Београда 1991. године формирала је Одбор за Старо сајмиште, а Милан Булајић је именован за председника. Те године најпре је предложено да буде подигнут споменик жртвама геноцида и да започне процес изградње меморијалног комплекса. Када је предлог прихваћен, започета је израда урбанистичког плана. Све је, ипак, остало на плановима!

Обнављање идеје о меморијализацији Старог сајмишта покретано је у разним приликама, али готово без резултата.

Известан напредак забележен је 2016. године формирањем нарочите комисије на челу са епископом славонским господином Јованом Ђулибрком. И, коначно, крајем децембра 2019. године, Народна скупштина Републике Србије донела је Закон о меморијализацији Старог сајмишта. То је, кад је реч о Музеју жртава геноцида, почетак новог процеса тражења одговарајућег простора у будућем меморијалном комплексу.

Бр. 910-13-001/16

САВСКА СЕДИШНИЦА УПРАВЕ
САВНОМ МИНИСТАРСТВУ ПРАВДЕ
САВСКА ДИРЕКЦИЈА ЗА ИЖОВНУ СРЈ

Београд

ЗАПИСНИК
о припремаји пословног простора у улици
Трг Николе Пашића 11 у закупу

ЗАКУПОДАВАЦ: СРЈ – Савско министарство правде, Савска дирекција за ижовну СРЈ

ЗАКУПАЦ: Музеј жртава геноцида и директор

по Уговору о закупу бр. 425/20/16 од 11.05.1996

Копија од
1. МАК
2. МАК
3. МАК

официјална ревизија бр. 11
представник закупца рачуна се дана 21. 03. 2016
ни лицу места констатовања
1) да је са
сходно чл. 11 Угв
и имену приложи доказнице
2) да су
обострано прегледана и
кози и обавешени, те да
3) овером
закупца званично усади
донети своју одреку (прем

Република Србија
**МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ
И ИНФОРМИСАЊА**
Број: 361-03-00009/2014-02
Датум: 07.08.2014. године
Београд
Вајасовљева 3

МУЗЕЈ ЖРТАВА ГЕНОЦИДА
др Вељко Бурић, в. д. директора

Трг Николе Пашића 11/II
11000 – БЕОГРАД

Поштовани господине Бураћу,

У вези Вашег обраћања Министарству културе и информисања од 11. јула 2014. године обавештавамо Вас да је Министарство културе и информисања да Музеј жртава геноцида одмах почне да користи Музеј жртава геноцида број 11/II.

С поштовањем,

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВА ЗА ЗАЈЕДНИЧКЕ ПОСЛОВЕ
РЕПУБЛИЧКИХ ОРГАНА
Београд, Вајасовљева бр. 3
Број: 425/20/16 од 20.08.2016
31. АУГ 2016. год
БЕОГРАД

УГОВОР

измачуен између:

- РЕПУБЛИЧКЕ СРБИЈЕ УПРАВЕ ЗА ЗАЈЕДНИЧКЕ ПОСЛОВЕ РЕПУБЛИЧКИХ ОРГАНА, Београд, Вајасовљева бр. 3-26, матични број: 6703/01, ПИБ: 102199017, коју заступа Дејан Јовић, в. д. директора, с једне стране и
- МУЗЕЈА ЖРТАВА ГЕНОЦИДА, Београд, Трг Николе Пашића бр. 11, ПИБ: 101578773, жиро-рачуна: 840-43564488, коју заступа др Вељко Бурић, директор, с друге стране

Члан 1.
Уговорне стране сагласно констатују да:
Музеј жртава геноцида, Београд, Трг Николе Пашића бр. 11, користи пословни простор у објекту у улици Трг Николе Пашића бр. 11, пратни простор, површине 235м², који се састоји од 14м² – канцеларије и 97м² – ходника, стамбених и кофери чар.

Управа за заједничке послове републичких органа, за предметни простор врши техничку подршку за коришћење услуга електронског енергије, воду, интернет енергију и вештачку интелигенцију.

Члан 2.
Музеј жртава геноцида, као корисник пословног простора из члана 1. став 1. алинеја 1. овог уговора, сноси трошкове коришћења услуга из члана 1. став 1. алинеја 2. сразмерно коришћењу пословног простора који користи.

Члан 3.
Управа за заједничке послове републичких органа ће Музеју жртава геноцида обезбедити чланове за предметни простор, укључујући енергију, воду, телекомуникационе услуге и трошкове за извозне саобраћајне услуге.
Музеј жртава геноцида се обавезује да региструје своје улоге и да их води од дана пријема.

Члан 4.
За све што није предвиђено овим уговором примењиваће се одредбе Закона о облигационим односима.

Члан 5.
Уговор се примењује почев од 01. септембра 2016. године.

Члан 6.
Овај уговор сачињен је у 6 (шест) истоимених примерака, од којих сваки уговорна страна задржава по 3 (три) примерака.

УПРАВА ЗА ЗАЈЕДНИЧКЕ ПОСЛОВЕ
РЕПУБЛИЧКИХ ОРГАНА
в. д. ДИРЕКТОРА
Дејан Јовић

МУЗЕЈ ЖРТАВА ГЕНОЦИДА
ДИРЕКТОР
др Вељко Бурић

Документа о додели и закупу простора

9. Финансије

С обзиром на то да је Народна скупштина Републике Србије оснивач Музеја жртава геноцида то је подразумевало да ће финансирање ове установе бити обезбеђено из буџета Републике. Финансирање је регулисано споразумом са Министарством културе и информисања.

Музеј је добио и неколико наменских новчаних донација.

Посебан вид финансирања одређених активности, првенствено научноистраживачких пројеката и издаваштва, Музеј уговара са сродним институцијама које су у оквиру локалних самоуправа.

Готово је занемарљив новчани износ добијен продајом одређених издања Музеја.

Музеј жртава геноцида

Трг Николе Пашића 11/3 Београд 11000

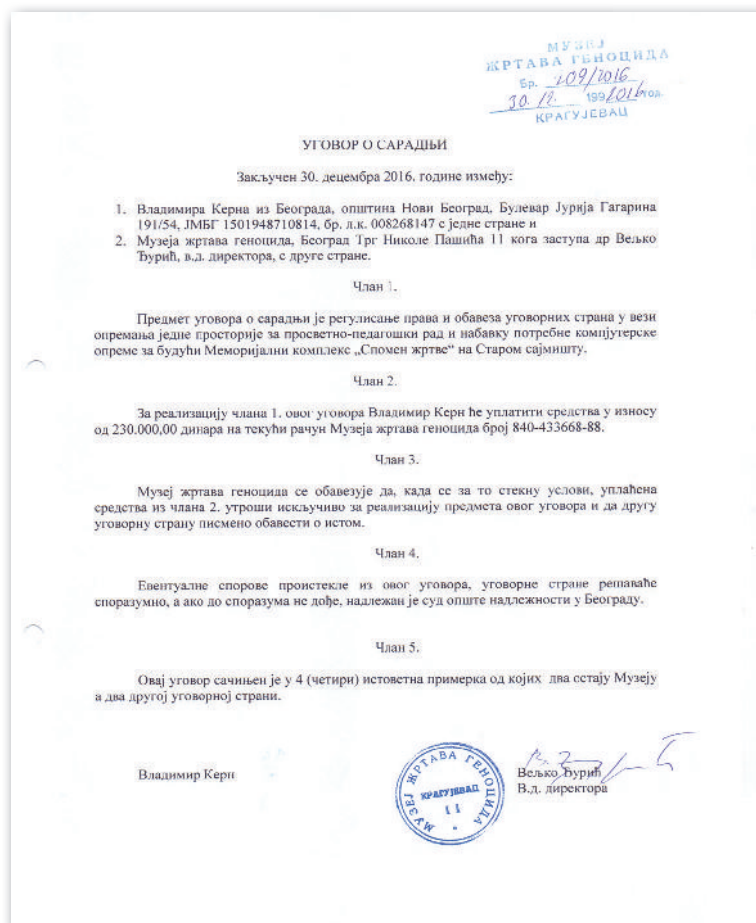
Електронска пошта: finansije@muzejgenocida.rs

Евиденциони рачун – сопствени приходи

840-31120845-93 97-202344040174231400 модел и позив на број 840-1620-21

Евиденциони рачун буџетских прихода

Банка: Управа за трезор

Уговор о донацији Владимира Керна из Београда

REPUBLIKA SRBIJA MINISTARSTVO FINANSIJA UPRAVA ZA TREZOR		IZVOD 33		11/10/2016		10/11/2016	
840-000000433668-88		Stanje i promena sredstava na dan		11/10/2016		Fah: 159	
MUZEJ ŽRTAVA GENOCIDA-SOPST.PRIHODI - KRAGUJEVAC							
R.br.	Račun	Zaduženje	Odobrenje	Šifra	Podatak za reklamaciju Svrha dozname	Poziv na broj zaduženja	Poziv na broj odobrenja
Naziv i mesto							
1.	200-2210800101000-54 POSTA ZA MITAR STANIŠIĆSAVSKA 40 -		90.000,00	189	20016101128516997119148 DARIVANJE MUZEJUX	0	1110411101663880021
Predhodno stanje		Dnevni promet		Novo stanje		Broj naloga	
2.748.08		Zaduženje		92.748.08		Zaduženja	
		0.00				0	
		Odobrenje				Odobrenja	
		90.000.00				1	

Извештај о уплати донације Митра Станишића из Београда

Република Србија
**МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ
И ИНФОРМИСАЊА**

Број: 631-02-15/2020-02

Датум: 30.06.2020.год.

Београд
Влајковићева 3

На основу члана 75. став 3. Закона о култури („Сл. гласник РС”, бр.72/09, 13/16, и 30/16-испр. и 6/20) и Финансијског плана прихода и расхода Министарства културе и информисања за 2020. годину, број: 401-01-514/2019-06/1 од 5.05.2020. године, у коме су одређена средства у складу са Законом о буџету Републике Србије за 2020. годину (“Сл. гласник РС”, бр. 84/19, 60/20-др.пропис и 62/20-др.закон)

Република Србија - Министарство културе и информисања, Влајковићева бр. 3, Београд, које заступа министар Владан Вукосављевић (у даљем тексту: Министарство), с једне

и

Музеј жртава геноцида, Десанкин венац б.б. Крагујевац, који заступа др Вељко Ђурић, директор (у даљем тексту: Установа) с друге стране закључују:

УГОВОР
о финансирању програма у 2020. години

Уговорне стране сагласно констатују да је Установа, поступајући у складу са чланом 74. Закона о култури доставила предлог годишњег Програма рада и финансијског плана, усвојен годишњи програм рада Установе и Ревидирани програм рада Установе у складу са одобреним средствима за 2020. годину, број: 76/2020 од 9.06.2020. године, као и да је Министарство донело Финансијски план прихода и расхода Министарства културе и информисања за 2020. годину, 401-01-514/2019-06/1 од 5.05.2020. године, у коме су одређена средства Установе који су предмет овог уговора. Саставни део уговора је Финансијски план Установе.

Члан 1.

Овим уговором уређују се међусобна права и обавезе између уговорних страна у вези финансирања одобрених, односно утврђених културних програма и делова програма Установе за 2020. годину (у даљем тексту: Програм), и то:

10. Поддршка раду установа у области заштите и очувања културног наслеђа

1. „Истраживање, прикупљање и обрада музејске грађе” у укупном износу од

**-Министарство културе и информисања РС – УСТАНОВЕ КУЛТУРЕ –
Финансијски план за 2020. годину**

МУЗЕЈ ЖРТАВА ГЕНОЦИДА

ПИБ: 101578773 БЕКС: 02344

Адреса: Београд, Трг Николе Пашића 11/3

Извор: 01 – Општи приходи и примања Буџета

Програм: 1202 - Подршка истраживању, заштити и очувању непокретног културног наслеђа

		Укупно план 2020.	Редовна делатност	Програмска делатност
		19.064.000,00	13.274.000,00	5.790.000,00
1202-0010	Подршка раду установа у областима заштите и очувања културног наслеђа	19.064.000,00	13.274.000,00	5.790.000,00
411000		7.506.000,00	7.506.000,00	0,00
411100	Плате, додаци и накнаде запослених	7.506.000,00	7.506.000,00	0,00
412000		1.250.000,00	1.250.000,00	0,00
412100	Допринос за пензијско и инвалидско осигурање	863.000,00	863.000,00	0,00
412200	Допринос за здравствено осигурање	387.000,00	387.000,00	0,00
413000		264.000,00	264.000,00	0,00
413100	Накнаде у натури	264.000,00	264.000,00	0,00
421000		1.100.000,00	1.100.000,00	0,00
421200	Енергетске услуге	400.000,00	400.000,00	0,00
421300	Комуналне услуге	140.000,00	140.000,00	0,00
421400	Услуге комуникација	480.000,00	480.000,00	0,00
421500	Трошкови осигурања	80.000,00	80.000,00	0,00
422000		373.000,00	273.000,00	100.000,00
422100	Трошкови службених путовања у земљи	268.000,00	168.000,00	100.000,00
422200	Трошкови службених путовања у иностранство	90.000,00	90.000,00	0,00
422300	Трошкови путовања у оквиру редовног рада	10.000,00	10.000,00	0,00
422900	Остали трошкови транспорта	5.000,00	5.000,00	0,00
423000		3.051.000,00	2.301.000,00	750.000,00
423100	Административне услуге	1.061.000,00	1.061.000,00	0,00
423200	Компјутерске услуге	130.000,00	130.000,00	0,00
423300	Услуге образовања и усавршавања запослених	150.000,00	150.000,00	0,00
423400	Услуге информисања	450.000,00	0,00	450.000,00
423500	Стручне услуге	800.000,00	500.000,00	300.000,00
423700	Репрезентација	60.000,00	60.000,00	0,00
423900	Остале опште услуге	400.000,00	400.000,00	0,00
424000		4.000.000,00	0,00	4.000.000,00
424200	Услуге образовања, културе и спорта	4.000.000,00	0,00	4.000.000,00
425000		180.000,00	180.000,00	0,00
425100	Текуће поправке и одржавање зграда и објеката	180.000,00	180.000,00	0,00
426000		400.000,00	400.000,00	0,00
426100	Административни материјал	110.000,00	110.000,00	0,00
426300	Материјали за образовање и усавршавање запослених	130.000,00	130.000,00	0,00
426400	Материјали за саобраћај	100.000,00	100.000,00	0,00
426800	Материјали за одржавање хигијене и угоститељство	60.000,00	60.000,00	0,00
512000		270.000,00	0,00	270.000,00
512200	Административна опрема	270.000,00	0,00	270.000,00
515000		670.000,00	0,00	670.000,00
515100	Нематеријална имовина	670.000,00	0,00	670.000,00

Страна 1 од 2

-Сектор за финансијско пословање-

10. Техника

Прва техничка помагала која су купљена за ефикасније обављање послове у Музеју била су рачунар IBM 386, ласерски штампач HP4, преносни рачунар „sharp“. Каснијих година уследиле су куповине нове рачунарске технике и њено умрежавање у један оперативни систем.

С обзиром на специфичност материјала што се чува у Музеју а који захтева посебну врсту заштите, уз помоћ дигиталне технологије последњих година успели смо да на одговарајући начин одговоримо својим обавезама чувања и стављања те грађе на увид заинтересованој јавности.

Данас, 2021. године, Музеј располаже савременом техником (преносном и стабилном) која омогућава успешно обављање уобичајених активности и у том погледу готово да и не заостаје за сродним институцијама.

Документа о набавци технике

11. Издаваштво

Реализација програмских задатака Музеја обавља се у оквиру редовне делатности, али и посебних пројеката. Запослени у Музеју објавили су велики број прилога у стручној литератури у земљи и иностранству.

Први рад објављен под знаком Музеја жртава геноцида био је рукопис спољног сарадника Драгољуба Ацковића под насловом *Roma suffering in Jasenovac camp*, Београд 1995. године. (Књига је 1997. доживела и друго, допуњено издање под новим насловом: *Roma genocide in Jasenovac camp*). Потом су, самостално или као саиздавачки пројекти, штампани други рукописи, укупно више од шездесет. Не желимо да издвајамо било који наслов али истичемо неколико примера јер су у сваком погледу посебни:

1. Поводом 70-годишњице пробоја последњих заточеника концентрационог логора Јасеновац и 50-годишњице првог издања, објављено је друго издање књиге Николе Костура *Повратак из мртвих*, Београд 2015. године. С обзиром на то да је штампана у тиражу од 1.500 примерака, она је уједно и најтиражнија књига у историји Музеја. Вредно је помена да ниједан примерак није продан, већ је цео тираж по жељи добротвора поклоњен;

2. Библиографија радова: Jovan Mirković, *Objavljeni izvori i literatura o jasenovačkim logorima*, Laktaši, Banja Luka, Beograd 2000;

3. Три наслова са списковима ратних жртава: Ђуро Затезало, *Јадовно*, комплекс усташких логора 1941, I–II, Београд 2007; Драгоје Лукић, *Bili su samo deca. Jasenovac grobnica 19.432 devojčice i dečaka*, I–II, Beograd 2010; Милић Ј. Милићевић, *Губици официра Краљевине Србије у ратовима 1912–1913. године*, Београд 2020.

До 2014. године Музеј није имао редован годишњи часопис у класичном смислу речи – објављено је више тематских зборника. Од 2014. године установљен је *Годишњак Музеја жртава геноцида*, а 2015. је преименован у *Годишњак за истраживање геноцида* и од тада га објављујемо са Спомен-музејом „21. октобар“ из Крагујевца. Определили смо се да радови буду објављивани

на језицима које одреде аутори. Мада нам је била намера да већ тада формирамо одговарајућу редакцију, да још више подигнемо стручни и научни ниво, нисмо то успели у жељеној мери али очекујемо да ћемо зацртани циљ остварити у наредним бројевима. Од 2019. године *Годишњак* штампамо у два дела јер нас је на то навела понуда радова, углавном млађих историчара! У свему томе није наодмет да остане забележено да од тада свим ауторима исплаћујемо скромне хонораре. Кад је реч о званичном представљању новог броја, то смо до 2019. године чинили свакога 22. априла, а 2019. и 21. октобра!

Није наодмет и напоменути да се готово сва издања Музеја налазе у свим значајнијим библиотечким фондовима, научно-истраживачким установама, музејима сличне делатности, на свих пет континената. Музеј је на тај начин оправдао разлоге оснивања и деловања и заузео достојно место у општој музеологији и историографији.

У протеклих четврт века објављивали смо самостално и у сарадњи са одређеним појединцима и установама као саиздавач. Сматрамо да треба забележити да смо у прегнућима да објавимо научноистраживачке радове о ратним жртвама малих, локалних заједница успоставили корисне контакте и сарадњу са неколико општинских управа Колубарског среза у целокупном процесу: од истраживања и припреме рукописа до представљања књиге.

I Тематски часописи – годишњаци

1. *Геноцид у 20. веку на просторима југословенских земаља*, Зборник радова са научног скупа, Београд, 22–23. април 2003, *Годишњак* – тематски број, Београд 2005.

2. *Драгоје Лукић – родитељ покошеног нараштаја*, *Годишњак Музеја жртава геноцида* – тематски број, уредник: Јован Мирковић, Београд 2008.

3. *Израелско-српска научна размена у проучавању холокауста*, Зборник радова с научног скупа, Јерусалим – Јад Вашем, 15–20. јун 2006. = *Israeli – serbian academic exchange in holocaust research, Collection of papers from the aca-*

demic conference, Jerusalem – Yad Vashem, 15-20 June 2006, /Годишњак Музеја жртва геноцида – тематски број, Музеј жртва геноцида, Београд 2008, стр. 395–408/ Museum of genocide victims, Belgrade 2008.

4. *Прилози истраживању злочина геноцида и ратних злочина*, Зборник радова, уредник: Јован Мирковић, Годишњак Музеја жртва геноцида – тематски број, Музеј жртва геноцида, Београд 2009.

5. *Истраживања и меморијализација геноцида и ратних злочина*, Зборник радова, Годишњак – тематски број, Београд 2012.

6. *Годишњак Музеја жртва геноцида*, Београд 2014.

7. *Годишњак за истраживање геноцида*, Крагујевац–Београд 2015.

8. *Годишњак за истраживање геноцида*, бр. 8, Крагујевац–Београд 2016.

9. *Годишњак за истраживање геноцида*, бр. 9, Крагујевац–Београд 2017.

10. *Годишњак за истраживање геноцида*, бр. 10, Крагујевац–Београд 2018.

11. *Годишњак за истраживање геноцида*, бр. 11–1 и 11–2, Крагујевац–Београд 2019.

12. *Годишњак за истраживање геноцида*, бр. 12–1 и 12–2, Крагујевац–Београд 2020.

II Самостална издања

A. Зборници радова

1. *Međunarodni krivični sud za ratne zločine u bivšoj Jugoslaviji*, Округли сто на тему „Међународни суд за ратне злочине у бившој Југославији“, одржан на иницијативу Државне комисије за ратне злочине и злочине геноцида и Удружења за кривично право и криминологију Југославије – Катедра за кривичне науке Правног факултета Универзитета у Београду, 13. априла 1993, на Правном факултету у Београду, Београд 1993.

2. *Zbornik o radu Državne komisije za ratne zločine i zločine genocida (od 20. marta 1992. do 23. jula 1993)*, I–II, Beograd, 1995.

3. *Jasenovaц систем усташких логора смрти*. Саопштења са округлог стола одржаног у Београду 23. априла 1996, Београд 1997.

4. *Генерал Милан Недић и домаћа управа у Србији 1941–1944. године – научни погледи*, зборник радова са научног скупа одржаног 10. јуна 2016. на Филозофском факултету у Београду, Београд 2017.

Б. Монографије

1. Dane Lastavica, *Genocid nad srpskim narodom sreza Perušić (Lika), 1941–1945. i 1991–?*, Београд 2002.

2. Ненад Антонијевић, *Албански злочини над Србима на Косову и Метохији за време Другог светског рата, Документа Државне комисије за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача*, Крагујевац 2004.

3. Душан Врућинић, *Демографски губици Србије проузроковани ратовима у XX веку*, Београд 2007.

4. Ђуро Затезало, *Јадовно, комплекс усташких логора 1941*, књига 1; *Јадовно, зборник докумената*, књига 2, Београд 2007.

5. Миодраг Бјелић, *Сабирни усташки логор у Славонској Пожеги 1941. године*, Београд 2008.

6. Ђорђе Н. Лопичић, *Немачки ратни злочини 1941–1945*, Пресуде југословенских војних судова, Београд 2009.

7. Ненад Антонијевић, *Албански злочини над Србима на Косову и Метохији у Другом светском рату – Документа*, друго измењено и допуњено издање, Београд 2009.

8. Ђорђе Н. Лопичић, *Мађарски ратни злочини 1941–1945*, Пресуде југословенских судова, Београд 2010.

9. Ђуро Аралица, *Усташки покољи Срба у Глинској цркви*, Београд, 2010.

10. Ђуро Аралица, *Усташки покољи Срба у Глинској цркви*, Београд 2011, друго издање.

11. Бранислав Божовић, *Страдање Јевреја у окупираном Београду 1941–1944*, друго измењено и допуњено издање, Београд 2012.

12. Силвија Крејаковић, *Идентитети жртава стрељаних у Краљеву октобра 1941*, Београд 2013.

13. Драго Његован, *Плакатирање геноцида*, Београд 2014.

14. Александар С. Јовановић, *Бекство из јасеновачког пакла*, Београд 2014.
15. Слађана Бојковић, Милоје Пршић, *Извештаји о великом злочину – Документи о аустроугарским злочинима уочи и за време Церске битке*, Београд 2014.
16. Слађана Бојковић, Милоје Пршић, Радован Пилиповић, *Извештаји о Великом злочину 2, Документи о аустроугарским зверствима уочи и после Колубарске битке*, Београд 2014.
17. Никола Костур, *Повратак из мртвих*, Београд 2015.
18. Фрањо Фабијанец, *Жртве села Бежаније у светским ратовима*, Београд 2016.
19. Никола Д. Турајлић, Маја Кљаић Веиновић, *У раљама геноцида, Страдања становништва Стрмена, Црквеног Бока и Ивањског Бока у XX вијеку*, Београд 2017.
20. Ненад Антонијевић, *Косово и Метохија 1941–1945. година: Ратни злочини*, Београд 2017.
21. Богић Ђ. Красић, *Ужички округ 1944. године*, Београд 2018.
22. Милорад Белић, *Жртве Другог светског рата из ваљевске општине, Припадници поражених формација, стрељани, нестали*, Београд 2018.
23. Никола Тубић, *Записи шидског писара у вихоровима два светска рата*, приредила Слободанка Данка Којадиновић, Београд 2018.
24. Владета Милићевић, *Ustaša. Hrvatska revolucionarna organizacija*, приредио Вељко Ђурић Мишина, Београд 2018.
25. Душан Никодијевић, *Јасеновац између броја и жртве, прилог проучавању броја жртва у систему концентрационог логора Јасеновац*, Београд 2019.
26. Фрањо Фабијанец, *Ратне жртве насеља општине Сурчин у 20. веку*, Београд 2020.
27. Драган Милошевић, *Библиографија радова о страдању Цигана/Рома у Другом светском рату*, Београд 2020.
28. Драган Цветковић, *Од Топовских шупа до Сајмишта – Квантитативна анализа Холокауста у окупираној Србији*, Београд 2020.

29. Милић Милићевић, *Губици официра у ратовима 1912–1913. Списак страдалих и анализа броја*, Београд 2020.

30. Тијана Пауновић, *Жртве англоамеричког бомбардовања Београда 1944. године*, Београд 2020.

31. Силвија Крејаковић, *Идентитети жртава стрељаних у Краљеву 1941. године*, друго издање, Београд 2020.

В. Споменице

1. *Прве две деценије Музеја жртава геноцида*, Крагујевац–Београд 2015.
2. *First two decades of the Museum of genocide victims*, Kragujevac–Beograd 2015.

3. *Deset godina Muzeja žrtava genocida nad Srbima, Jevrejima i Romima (Beograd, 1992-2002)*, Beograd 2002.

III Саиздаваштво

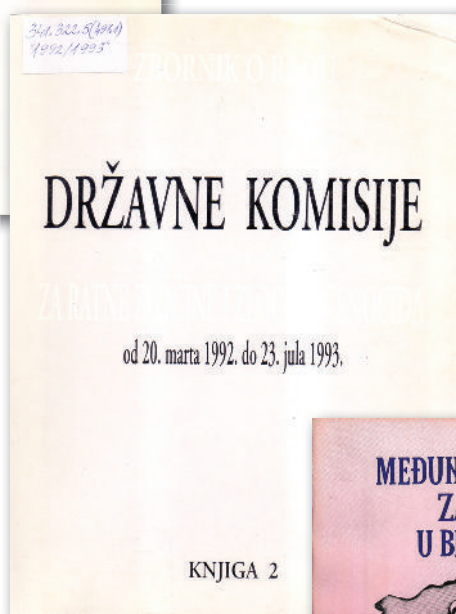
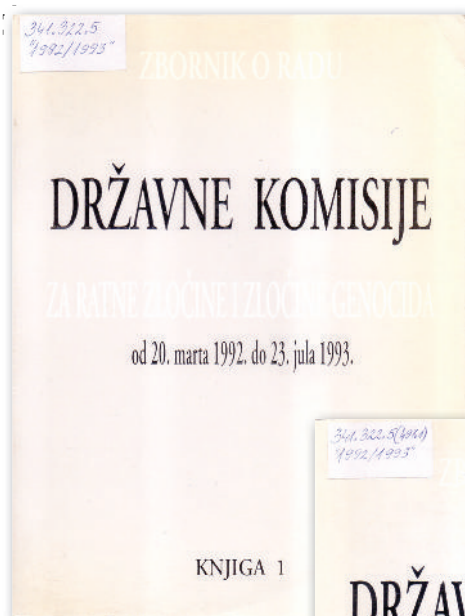
1. Dragoljub Acković, *Roma Genocid in Jasenovac Camp*, Belgrade, The Museum of the Victims of Genocide, Rominterpress, 1995, 173. Исто (скраћено, без прилога): *Roma Suffering in Jasenovac Camp*, Belgrade 1995. Саиздаваштво са Ромским културним центром из Београда.

2. *Genocid nad Srbima u II svetskom ratu*, Међународни научни скуп Одбора Српске академије наука и уметности за сакупљање грађе о геноциду против српског народа и других народа Југославије у XX веку, одржан од 23. до 25. октобра 1991. године, Београд 1995. Саиздаваштво са Српском књижевном задругом из Београда.

3. Milan Bulajić, *Jasenovac, Ustaški logor smrti, Srpski mit?, Hrvatski ustaški logori genocida nad Srbima, Jevrejima i Ciganima*, Beograd 1999. Саиздаваштво са Стручном књигом.

4. Damjan M. Jelić, *Golgota Srba ponovo*, Beograd 1999. Саиздаваштво са ШТИТ-М.

5. Milan Bulajić, *Jasenovac, „Balkan Auschwitz“, System of Croatian Nazi-Us-*

Прва издања Музеја жртва геноцида

Зборници радова

tasha Genocide Camps for Serbs, Jews and Gypsies, Belgrade 2001. Саиздаваштво са Стручном књигом.

6. Milan Bulajić, *Jasenovac na sudu. Suđenje Dinku Šakiću (Jasenovac – sistem ustaških logora genocida, „Balkanski Aušvic“)*, Beograd 2001. Саиздаваштво са Стручном књигом.

7. *Jasenovac, sistem ustaških logora smrti*, Саопштења са Округлог стола одржаног у Београду 23. 4. 1996. поводом Дана сећања на жртве геноцида, организатори Музеј жртава геноцида и Институт за савремену историју, Београд 1997. Саиздаваштво са Стручном књигом.

8. Dane Lastavica, *Srpska mladost sreza Perušić (Lika) žrtve genocida 1941–1945*, Beograd 2001. Саиздаваштво са Стручном књигом.

9. Dragoje Lukić, *Bili su samo deca, Jasenovac grobnica 19.432 devojčica i dečaka*, III, Laktaši–Beograd 2000. Саиздаваштво са ГрафоМарком.

10. Jovan Mirković, *Objavljeni izvori i literatura o jasenovačkim logorima*, Laktaši–Banja Luka–Beograd 2000. Саиздаваштво са ГрафоМарком и Бесједом.

11. Milenko Ristić, Milan Borojević, *Srbi u paklu ustaškog genocida = Serbs in the Hell of Ustashi Genocide*, Beograd 1999. Саиздаваштво са Штит-М.

12. Петар Зинаић, *Геноцид на Кордуну и околици 1941/45*, Београд 1996. Саиздаваштво са Стручном књигом.

13. Gojko Vezmar, *Ustaško-okupatorski zločini u Lici 1941–1945*, Beograd 2004. Саиздаваштво са Удружењем Срба из Хрватске и Српским културним друштвом „Зора“.

14. Зборник радова са научног скупа „Геноцид у 20. веку на просторима југословенских земаља“, Београд 22–23. април 2003, уредник Јован Мирковић, Годишњак Музеја жртава геноцида – тематски број. Саиздаваштво са Институтом за новију историју Србије, Београд 2005.

15. Раде Милосављевић, *Дечји усташки концентрациони логор Јастребарско*, Јагодина–Доња Градина–Београд 2009. Саиздаваштво са Гамбитом из Јагодине и Јавном установом Спомен-подручје „Доња Градина“.

16. *Ратни злочини немачких окупатора у Југославији 1941–1945. године*, Пресуде југословенских војних судова, приредила Јелена Ђ. Лопичић Јанчић, Београд 2010. Саиздаваштво са ауторком.

17. Данило Трбојевић, *Сећање на зло – Политика комеморације жрта-*

ва нацистичких и усташких логора, Београд 2014. Саиздаваштво са Српским генеолошким центром из Београда.

18. Јован Мирковић, *Злочини над Србима у Независној Држави Хрватској*, фотомонографија, Београд 2014. Саиздаваштво са Светом књиге из Београда.

19. *Срби и рат у Југославији 1941. године*, тематски зборник радова, Београд 2014. Саиздаваштво са Институтом за новију историју Србије и Институтом за славистику Руске академије наука.

20. *Злочини Црне легије 1942–43. године у Источној Босни*, зборник радова, о Духовима, Сребреница–Београд 2016. Саиздаваштво са Јавном установом „Римски муниципиум“ из Скелана, Република Српска/Босна и Херцеговина.

21. Радован Пилиповић, *Ореоли и сенке – расправе из историје Српске Православне Цркве у Независној Држави Хрватској 1941–1945. године*, Београд 2016. Саиздаваштво са Архивом Српске Православне Цркве.

22. Слободан Зуровац, *Црна Лора*, Београд 2016. Саиздаваштво са Илијом Зуровцем из Београда.

23. *1945, крај или нови почетак?*, тематски зборник радова, Београд 2016. Саиздаваштво са Институтом за новију историју Србије.

24. Бојан Стојнић, Радован Пилиповић, Вељко Ђурић Мишина, *Свједочења о затирању: Прилози за историју страдања Срба Епархије бањалучке 1941. године*, Београд 2016. Саиздаваштво са Архивом Републике Српске из Бање Луке и Архивом Српске Православне Цркве из Београда.

25. *Страдање Срба, Јевреја, Рома и осталих на територији бивше Југославије, Зборник радова са Треће међународне конференције*, Београд 2016. Саиздаваштво са Факултетом за пословне студије и право, Факултетом за стратешки и оперативни менаџмент Универзитета „Унион – Никола Тесла“ у Београду.

26. *Страдање Срба, Јевреја, Рома и осталих на територији бивше Југославије, Зборник радова са Четврте међународне конференције*, Београд 2017. Саиздаваштво са Факултетом за пословне студије и право, Факултетом за стратешки и оперативни менаџмент Универзитета „Унион – Никола Тесла“ у Београду.

27. *Страдање Срба, Јевреја, Рома и осталих на територији бивше Југославије, Зборник радова са Пете међународне конференције* у Београду, Београд, 2018. Саиздаваштво са Факултетом за пословне студије и право, Факултетом за стратешки и оперативни менаџмент Универзитета „Унион – Никола Тесла“ у Београду.

28. *Страдање Срба, Јевреја, Рома и осталих на територији бивше Југославије, Зборник радова са Шесте међународне конференције* у Београду, Београд, 2019. Саиздаваштво са Факултетом за пословне студије и право, Факултетом за стратешки и оперативни менаџмент Универзитета „Унион – Никола Тесла“ у Београду.

29. *Преиспитивање Сребренице, Зборник радова са научно-стручних скупова о Сребреници 2015. и 2016. године*, Београд 2017. Саиздаваштво са Фондом стратешке културе из Москве и Представништвом Републике Српске у Србији.

30. Милорад Радојчић, *Осечански крај у ратовима 1912–1918. Ратне жртве*, Осечина–Београд 2018. Саиздаваштво са Народном библиотеком Осечина.

31. *Ораховички попис жртава Другог светског рата*, приредио Драгослав Илић, Београд 2018. Саиздаваштво са Одбором за Јасеновац Светог Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве.

32. *Злочини окупатора и њихових помагача у Војводини 1941–1945, VII група масовних злочина (Срем); Логори Сајмиште, Кустодија, Јасеновац, XIII књига, Елаборати Покрајинске комисије Војводине за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача*, 13, приредио др Драго Његован, Нови Сад 2018. Саиздаваштво са Прометејом из Новог Сада и Малим историјским друштвом из Новог Сада.

33. *Пригревичка Спомен-књига*, Београд–Апатин 2019. Саиздаваштво са Библиотеком „Миодраг Борисављевић“ из Апатина.

34. *Новомученици: Полиперспектива I*, Зборник радова, Београд 2019. Саиздаваштво са Одбором за Јасеновац Светог Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве.

35. Милинко Чекић, Ненад Антонијевић, Јасмина Тутуновић Трифу-

нов, *Логораши, Шездесет година чувања сећања на злочине геноцида почињене у Независној Држави Хрватској током Другог светског рата, Споменица*, Београд 2019. Саиздаваштво са Удружењем логораша и потомака Јасеновац – Београд.

36. Васиљ Јововић, *Геноцид у Пиви 1943. године*, Никшић–Београд 2019. Саиздаваштво са Одбором за Јасеновац Светог Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве и Институтом за српску културу из Никшића / Црна Гора.

37. Васиљ Јововић, *Злочин у Велици 28. јула 1944. године*, Никшић–Београд 2019. Саиздаваштво са Одбором за Јасеновац Светог Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве и Институтом за српску културу из Никшића / Црна Гора.

38. *Злочини окупатора и њихових помагача у Војводини 1941–1945, III група масовних злочина у Срему, Злочини на културно–историјским споменицима и предметима у Срему, XV књига*, приредио др Драго Његован, Нови Сад 2019. Саиздаваштво са Музејем Војводине, Нови Сад, Прометејем из Новог Сада и Малим историјским друштвом из Новог Сада.

39. Милорад Радојчић, *Мионичани у ратовима 1912–1918. Поменик ратним жртвама*, Мионица–Београд 2020. Саиздаваштво са Библиотеком „Милован Глишић“ из Мионице.

40. Душан Никодијевић, *Библиографија радова о Концентрационом логору Земун (1941–1944)*, Београд 2020. Саиздаваштво са Савезом јеврејских општина Србије.

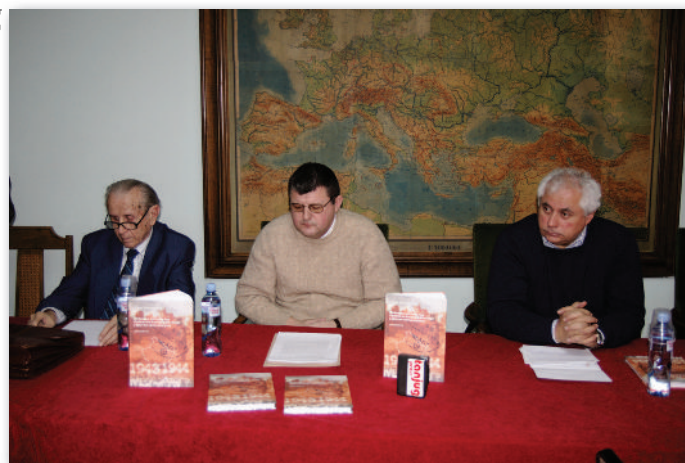
41. Вељко Ђурић Мишина, *Меморандуми Синода Српске православне цркве немачким војноуправним командантима Србије 1941. и 1942. године*, Београд 2020. Саиздаваштво са Одбором за Јасеновац Светог Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве.

42. *Јасеновачки логор - Саслушања српских избеглица* (приредио Вељко Ђурић Мишина), Београд 2020, Саиздаваштво са Одбором за Јасеновац Светог Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве

Представљање књиге Драгоја
Лукића *Били су само деца*,
Клуб бораца, Нови Сад,
2. март 2000:
Драгоје Лукић, Лазар Лукајић
и др Милан Булајић

Представљање књиге Ненада
Антонијевића *Албански
злочини над Србима на Косову
и Метохији у Другом светском
рату*, Трг Николе Пашића
11/IV, 16. децембар 2009:
Бранислав Божовић, аутор и
проф. др Љубодраг Димић

Представљање књиге
Пригревичка Спомен-књига,
Народна библиотека у
Пригревици, 23. април 2019:
Бојан Арбутина, Лука
Мркобрада, Вељко Ђурић
Мишина и Бранка Вејин,
директорка Библиотеке

Свет књиге и Музеј жртва геноцида Вас позивају на промоцију фотомонографије

ЗЛОЧИНИ НАД СРБИМА У НЕЗАВИСНОЈ ДРЖАВИ ХРВАТскоЈ

Јована Мирковића

О књизи говоре:
академик **Василије Ђ. Крестић**,
епископ славонски **мр Јован (Ђулибрк)**
др **Милан Кољанин**, **Ство Посовић**, уредник
и **Јован Мирковић**, аутор

Суделује:
Светлана Спајић, сакупљач, обрађивач и извођач традиционалних песама

СВЕЧАНА САЛА ДОМА ВОЈСКЕ СРБИЈЕ, Београд, Браће Југовића 19
Четвртак, 15. јануар 2015. у 13,00 часова

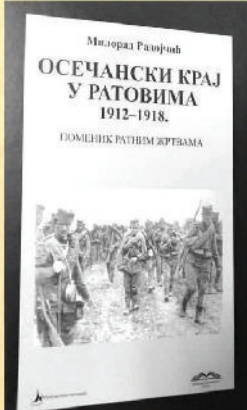
НАРОДНА БИБЛИОТЕКА
Осечина

Представљање књиге
„Осечански крај у ратовима 1912-1918.
Поменик ратним жртвама“
Милорада Радојчића

Учествују: др Вељко Ђурић Мишина;
др Милић Ј. Милићевић и
мр Милоје Ж. Николић

Четвртак, 14. март у 18 сати
велика читаоница

Добро дошли у Библиотеку!

Позивнице за представљања
књига

Представљање књиге

Јасеновац између броја и жртве

Душан НИКОДИЈЕВИЋ

прилог проучавању броја жртва
у систему концентрационог логора Јасеновац

Музеј жртва геноцида
21. октобар 2019.
12 сати

АМФИТЕАТАР
НАРОДНА
БИБЛИОТЕКА
СРБИЈЕ

Учествују:
др Вељко ЂУРИЋ МИШИНА
др Соња ТРИКОВИЋ

др Предраг МАРКОВИЋ
др Милан ЂУЛИЋ
Душан НИКОДИЈЕВИЋ

Представљање књиге Јована
Мирковића *Злочини над
Србима у Независној Држави
Хрватској*, Дом војске, 21.
јануар 2015:

Стево Ђосовић, Вељко Ђурић
Мишина, академик Василије
Крестић, епископ славонски
Јован (Ђулибрк), др Милан
Кољанин и аутор.

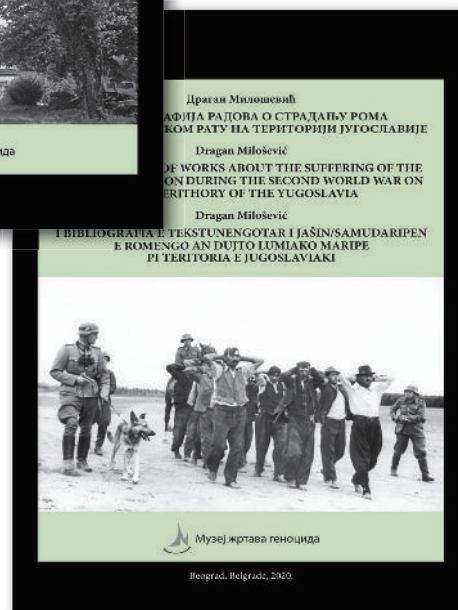
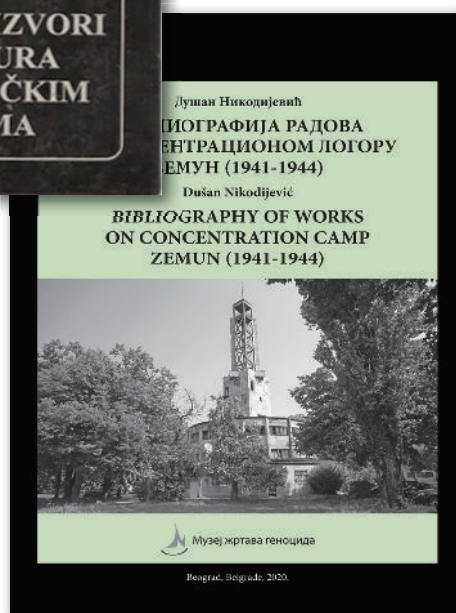

Представљање књиге
Чедомира Вишњића
Кордунашки процес, 21.
фебруар 2020;
Дом војске: др Александар
Поповић, Петар Лађевић,
аутор и др Чедомир Антић.

Представљање књиге
Логораши – споменица
Удружења логораша и
потوماка Јасеновац – Београд,
Дом војске, 28. мај 2019.

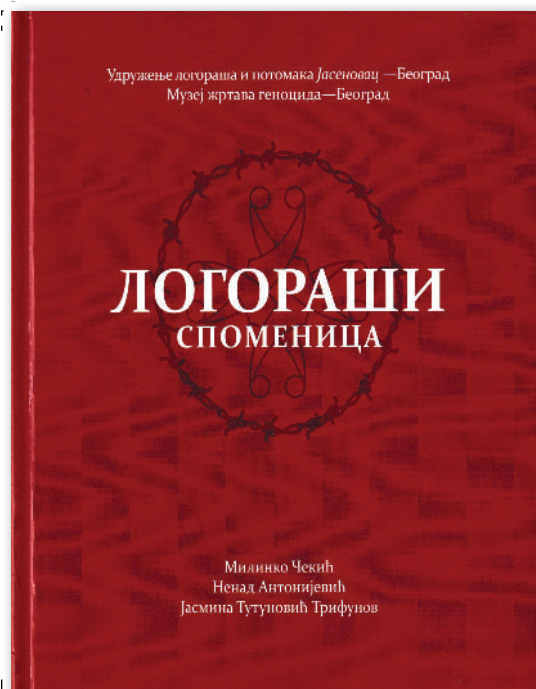

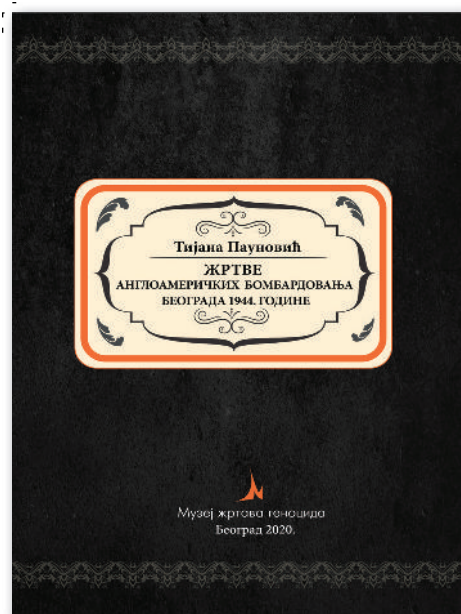

Библиографије радова

Редакција споменице *Логораши*

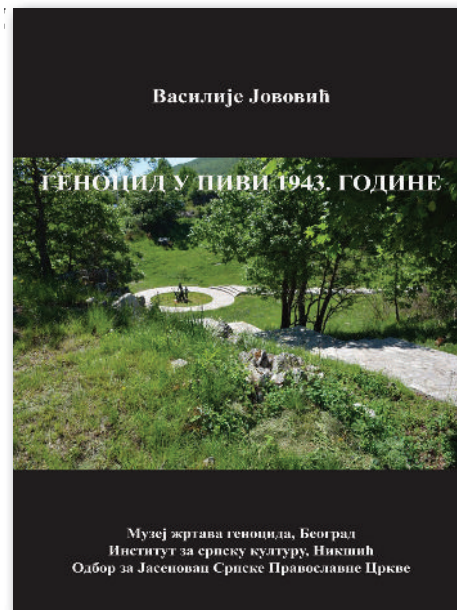
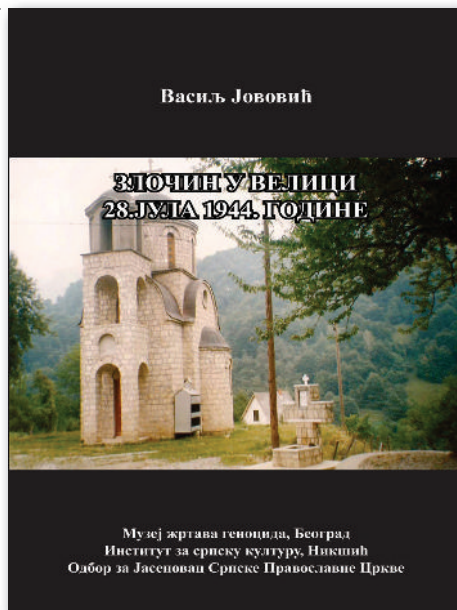

Пописи ратних жртва 1941–1945. године

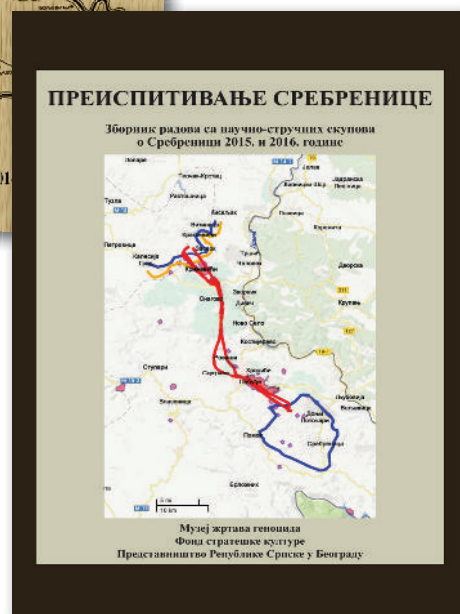
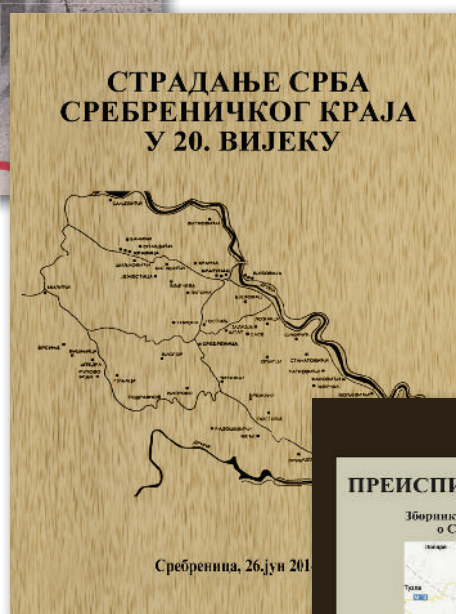
Поклон издања Музеја жртва геноцида библиотеци манастира Хиландар, 7. децембар 2018.: библиотекар Теодор Хиландарац и Вељко Ђурић Мишина

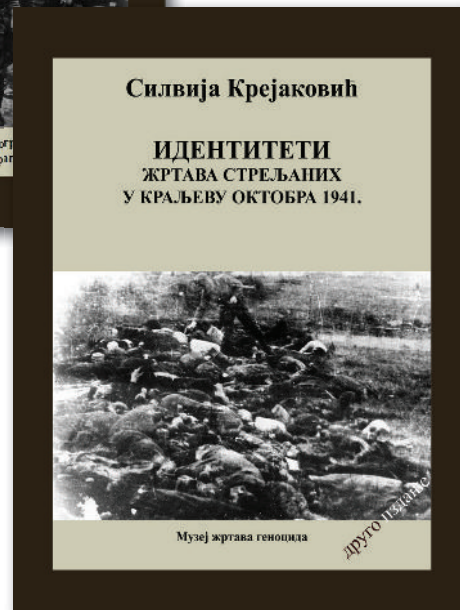
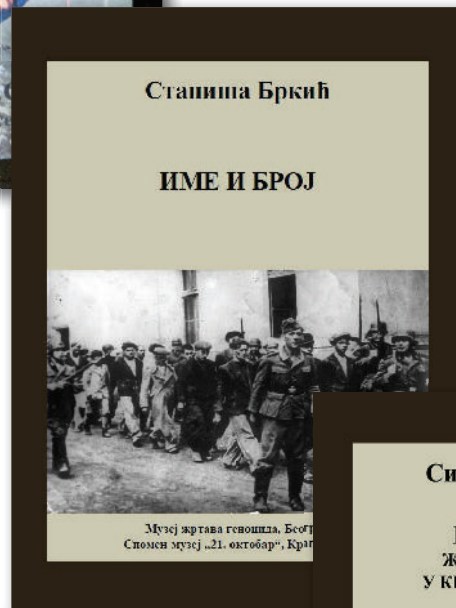
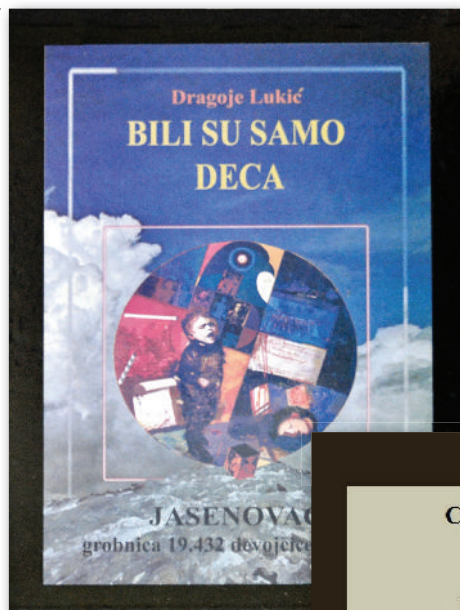
Издања о великим злочинима почињеним у Другом светском рату

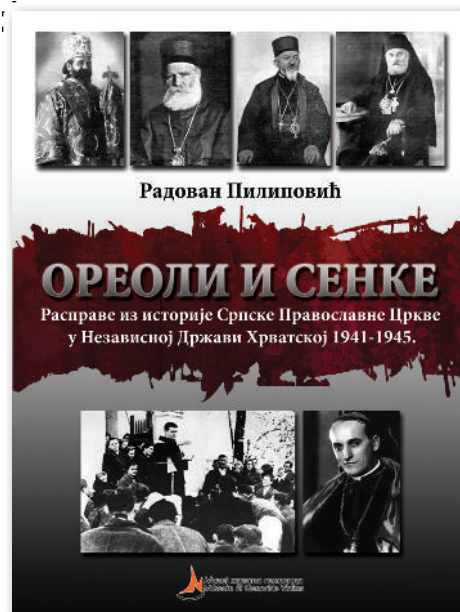
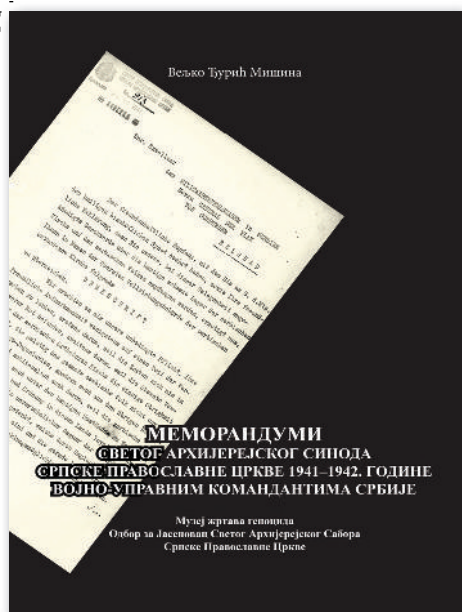
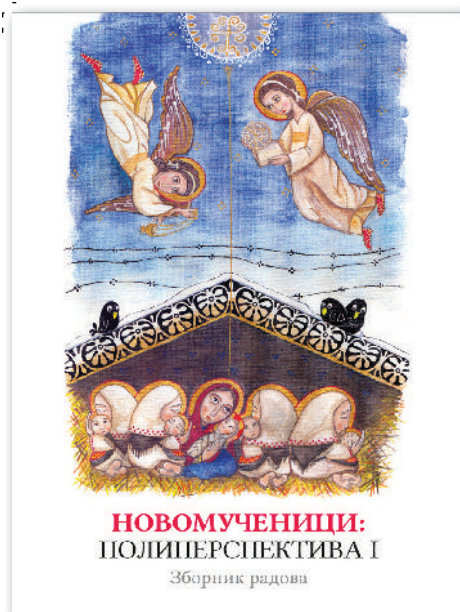
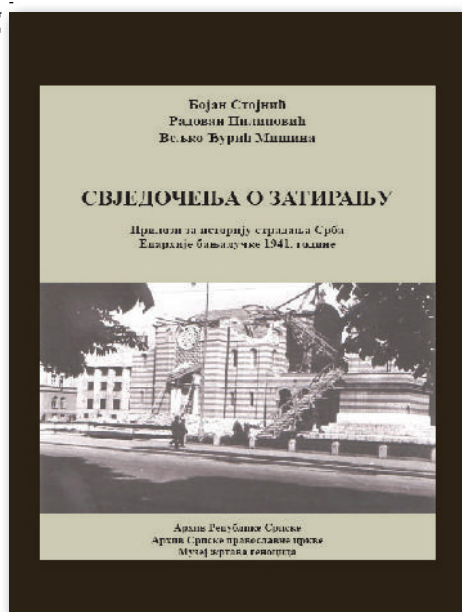
Пивска дола, место великог злочина 1943. године. Вељко Ђурић Мишина, 7. јул 2019.

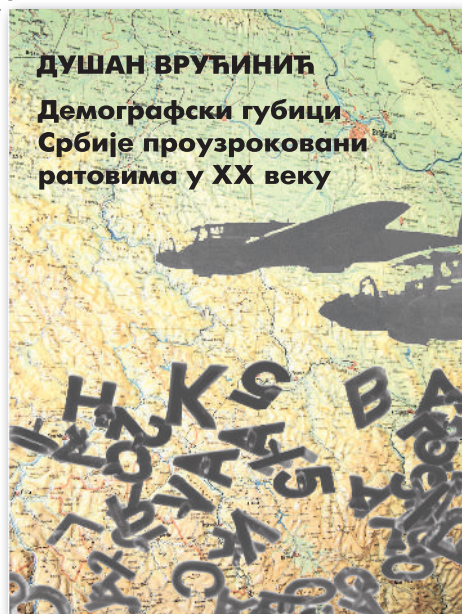
Издања о злочинима у Сребреници у 20. веку

Именослови жртава страдалих у злочинима почињеним у Другом светском рату

Издања о историји Српске православне цркве

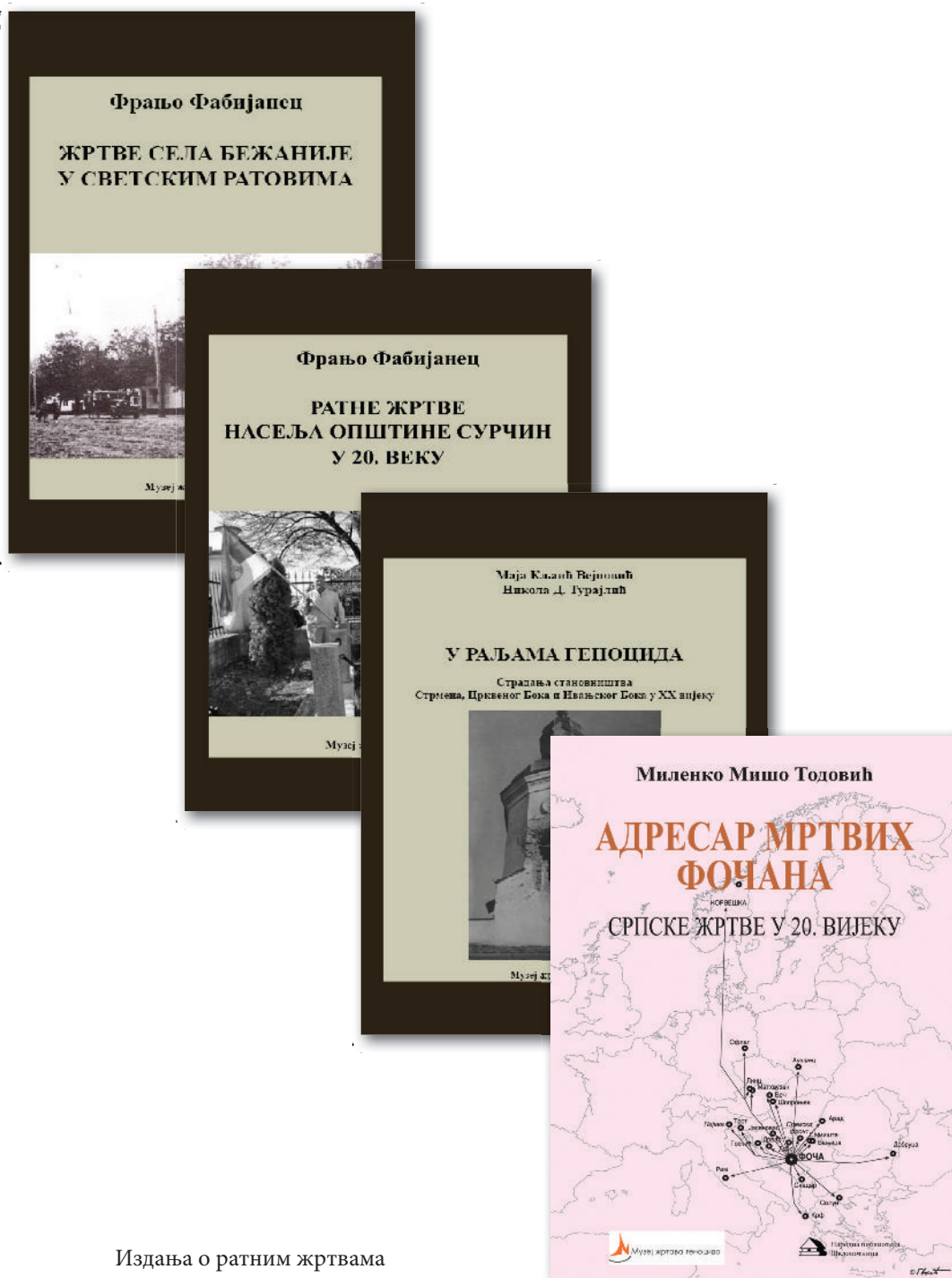
Издања о великим стратиштима

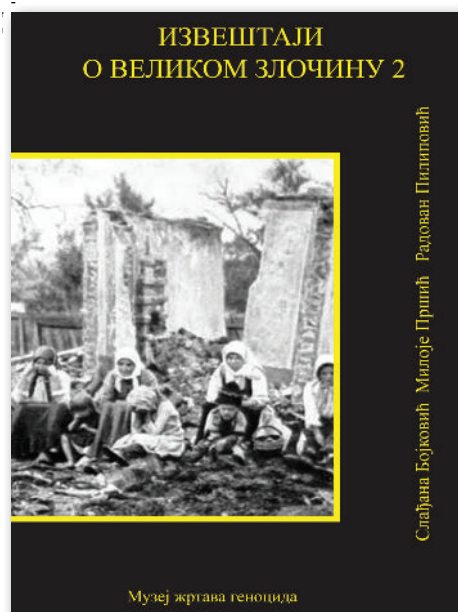
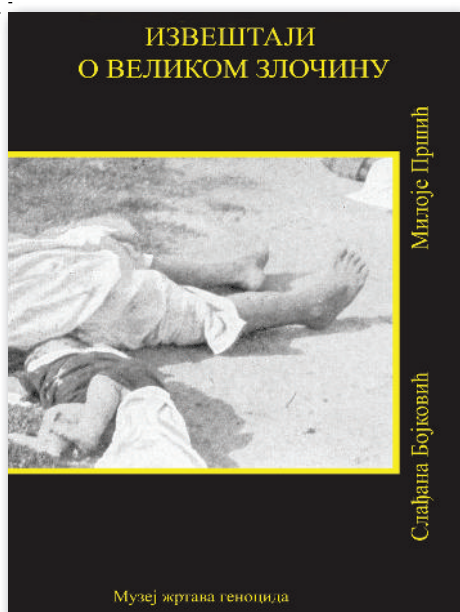
Издања о концентрационим логорима

Издања о злочинима почињеним у Другом светском рату

Издања о ратним жртвама

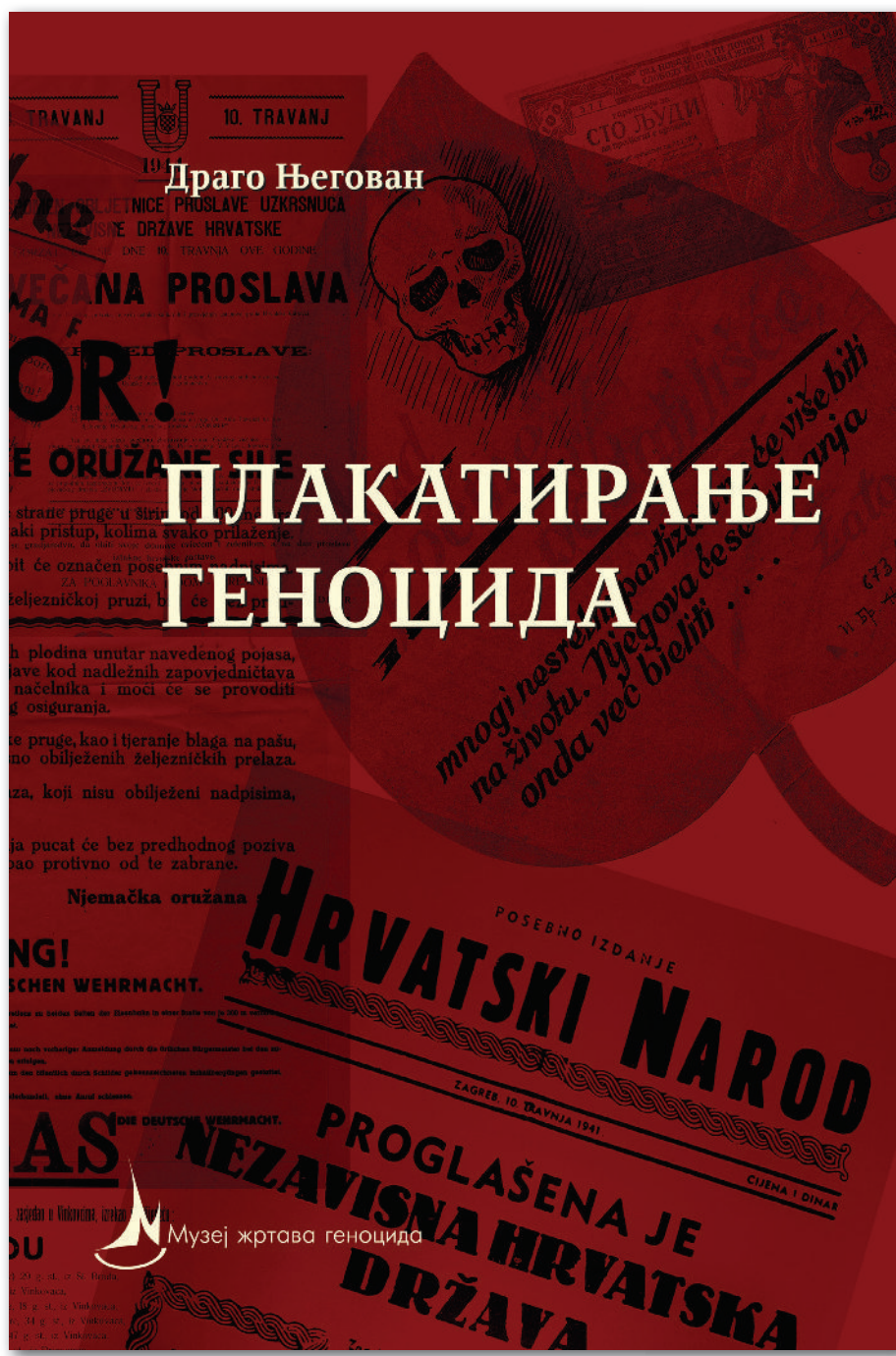
Издања о злочинима у Србији 1914. године објављена уз изложбе
Церска битка и Колубарска битка

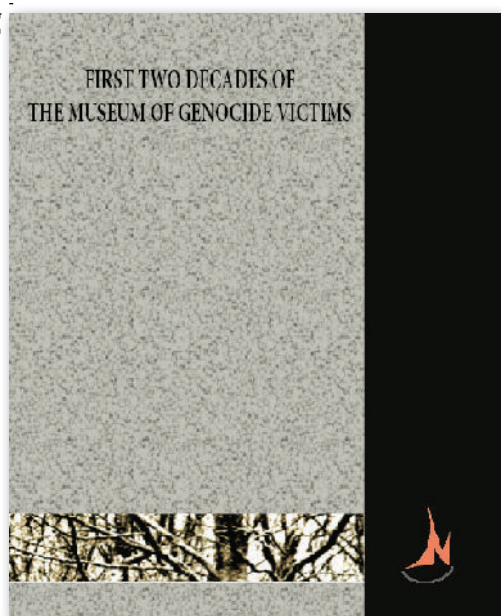

Вељко Ђурић Мишина, Ненад Антонијевић и Радован Пилиповић на отварању
изложбе *Колубарска битка*, Калемегдан, 15. децембар 2014.

Библиотека посебних издања

Споменице о годишњацима Музеја жртава геноцида

12. Изложбе

Прва изложбе под знаком Музеја жртава геноцида, насловљена *Јасеновац – систем усташких логора смрти*, припремљена је у сарадњи са Музејом Војводине, и отворена 22. априла 1993. у Кући Крсмановића у Београду (зграда у којој је 1. децембра 1918. проглашено стварање Краљевства Срба, Хрвата и Словенаца). Изложба је потом представљена у Новом Саду (13. мај 1994), Спомен-парку у Крагујевцу (3. март 1995) и Бечу, Аустрија (25. јун 1995)...

Мали број запослених у Музеју условио је да изложба *Били су само деца – Јасеновац, гробница 19.432 девојчица и дечака* тек 2002. године буде припремљена и постављена у Београду, потом 2007. у Барију (јануар) и Милану (мај) у Италији и Амбасади САД у Београду (мај), а наредних година у неколико градова Србије и Републике Српске.

Посебно место припада изложби необичног имена: *Губим Невино Свој Живот Због Неваљали И Проклети Људи* (2011).

Косово и Метохија била је тема неколико документарних изложби: *Истина – Косово и Метохија* била је отворена јануара 2007. у Београду, потом фебруара и марта представљена у Крагујевцу, Краљеву и Косовској Митровици. План да изложба буде постављена крајем августа и у Херцег Новом није остварен из више разлога па је на пригодној трибини приказана у дигиталној верзији.

Потом је уследила изложба *Страдање Срба под окупацијом на Косову и Метохији 1941–1944. године*, (2009).

Страдању Срба на Косову и Метохији биле су посвећене још две изложбе. Прва је приређена у Уметничком павиљону *Џвијета Зузорић* на Калемегдану поводом 10-огодишњице великог злочина – *Мартовски погром 2004. године на Косову и Метохији*. Друга је приређена 2017. године у простору Народне банке Србије под називом *Страдање српског и осталог мањинског становништва на Косову и Метохији 1998. године*.

За представљање књиге Николе Костура *Повратак из мртвих* које смо уприличили маја 2015. године у Парохијском дому цркве рођења Пресвете Богородице у Батајници, припремили смо пригодну изложбу *Велики злочин у Независној Држави Хрватској – Плакати, документи, фотографије*.

Најплоднија година у којој смо припремили више пригодних изложби била је 2014. година.

Прва изложба је припремљена поводом 15-годишњице агресије НАТО на Савезну Републику Југославију од 24. марта до 10. јуна 1999. године. Изложба је после Београда представљена у десетак градова Србије и Српске.

У оквиру обележавања 100-годишњице од избијања Великог (Првог светског) рата припремили смо три документарне изложбе и поставили их на шеталишту на Калемегдану: *Први дан Великог рата – јул, Р. А. Рајс – Извештаји о великом злочину – октобар, Аустро-угарски злочини уочи и после Колубарске битке – децембар*. Изабрали смо Калемегдан као једно од популарнијих шеталишта у Београду и нисмо се покајали. Као четврта у низу постављена је изложба *Албанска Голгота*, припремљена поводом 100-годишњице те трагедије и великог српског подвига.

Поводом 20-годишњице агресије Хрватске на Српску Крајину, 2. августа 2015. у Сава центру у Београду отворена је пригодна изложба *Олуја – Злочин који се памти*. Организатор је била Коалиција удружења избјеглица у Републици Србији. Каснијих година, на годишњицу пада Републике Српске Крајине, одабрани радови су представљени у Кикинди, Зрењанину и Панчеву.

Први уметнички радови које је набавио Музеј жртава геноцида, а реч је о сликама угледног уметника Милића Станковића – Милића од Мачве, биле су повод за договоре са групом значајних сликара за формирање збирке

радова са мотивима што асоцирају на велике трагедије. Та збирка, коју чини двадесетак радова, названа *Белези великих злочина*, приказана је за три године (2016–2019) у двадесет и шест градова Србије и Републике Српске (Београд, Кикинда, Зрењанин, Вршац, Панчево, Крагујевац, Краљево, Омољица, Угљевик, Бијељина, Шамац, Приједор, Бања Лука, Градишка, Требиње, Берковићи, Невесиње, Гацко, Билећа, Фоча, Вишеград, Братунац, Источно Ново Сарајево, Трново, Власеница, Рудо).

У сарадњи са Архивом Републике Српске и Архивом Српске православне цркве крајем 2017. године припремили смо изложбу *Епархија бањалучка 1941–1945. године* и отварање уприличили у Бањој Луци а почетком наредне године у Приједору и Градишки.

Солидан успех имала је документарна поставка *Судбина деце у Независној Држави Хрватској – Логор Јасеновац* припремљена новембра 2018. године специјално за здање Англиканске цркве у Лондону.

Посебно место међу тематским изложбама припада поставци *Деца у рату* коју смо 2019. године припремили у сарадњи са Министарством одбране, и представили је у Дому војске у Београду. У наредним месецима одабрани радови били су излагани у Кикинди (5. августа) и у још неколико градова.

Сарадња са удружењем Српски ратни ветерани Кикинда огледа се у посебним формама што негују културу сећања на велике трагедије српског народа а то су тематске изложбе. У том контексту 5. августа 2018. године – годишњица пада Републике Српске Крајине – приредили смо изложбу *Ходочашћа до свет(л)ости Здравка Мирчете*.

Кад је реч о институцијама културе, издвајамо плодну сарадњу са по-

дружницама Српског просвјетно-културног друштва *Просвјета* из Републике Српске у више градова.

Мада Музеј жртава геноцида има добру сарадњу са сродним институцијама, ипак се не може казати да се то одразило у заједничком организовању тематских поставки. Ипак, издвајају се две изложбе. Најпре смо почетком јуна 2014. године били домаћини, додуше у простору Војног музеја у Београду, Удружењу прогнанника из Љубљане и њиховој поставци *Изложба о протераним Словенцима и насиљу над другим словенским народима током Другог светског рата*. Други пут смо, поводом 100-годишњице трагедије на југу Србије, крајем јуна „угостили“ колеге из Народног музеја Прокупље и њихову поставку *Топлички устанак 2017. године* на Калемегдану.

Прича о серији изложби што смо их приредили обухвата и једну неочекивану епизоду за коју сматрамо да треба да остане забележена: на основу договора са Удружењем „Јасеновац“ из Београда да, поводом годишње седнице њихових чланова, припремимо пригодну поставку под радним насловом *Српски народ у Другом светском рату у Југославији (1941–1945) – Оружана борба за ослобођење и страдање цивилног становништва* и да је поставимо у простору зграде коју користе више организација. Неколико сати по њеном отварању добили смо упозорење од руководства Савеза удружења бораца Народноослободилачког рата (СУБНОР) да им смета садржај изложеног (посебно су издвојили фотографије генерала Драгољуба Драже Михаиловића, вође Југословенске војске у Отаџбини). Свесни да би правдање садржаја поставке било узалудно, демонтирали смо поставку.

Изложбе су биле праћене одговарајућим пропратним публикацијама у различитој форми – од класичних каталога до информативно-пропагандних летака и сличног материјала.

А. Каталози изложби

1. Mladenko Kumović, *Jasenovac, sistem ustaških logora smrti – Jasenovac, the System of the Ustasha Death Camps*, Muzej Vojvodine i Muzej žrtava genocida, NoviSad–Beograd, 1994, str. 122 (drugo izdanje 1997).

2. Dragoje Lukić i Jovan Mirković, *Bili su samo deca– Jasenovac grobnica 19.432 devojčice i dečaka*, Beograd, Muzej žrtava genocida, 2002, стр. 52.

3. Dragoje Lukić i Jovan Mirković, *Bili su samo deca, Jasenovac grobnica 19.432 devojčice i dečaka / Catalogo della mostra Erano solo bambini Jasenovac tom-badi 19.432 bambine e bambini / Catalogue of exhibition They were only children*, *Jasenovac crypt of 19.432 girls and boys*, Muzej žrtava genocida, Beograd, 2006, str. 47.

4. Ненад Антонијевић, Ненад Ђорђевић, Лука Тадић, *Страдање Срба под окупацијом на Косову и Метохију 1941–1944. године*, Београд, 2009, стр. 72.

5. Јован Мирковић, Јасмина Тутуновић-Трифунув, Ненад Антонијевић, Драган Цветковић и Лука Тадић, *Губим Невино Свој Живот Због Неваљали и Проклети Људи*, Злочини геноцида и ратни злочини против цивилног становништва на југословенским просторима 1941–1945. године (са документарних фотографија) / *I'm losing my Life Because of Wicked and Cursed People, The Crime of Genocide and War Crimes Against Civilian Population in the Yugoslav Territory 1941–1945 (with documentary photographs)*, Београд, 2011, стр. 60.

6. *Белези великих злочина*, Београд, април 2016, стр. 44. Аутор изложбе и каталога Вељко Ђурић Мишина.

7. *Страдање српског и осталог мањинског становништва на Косову и Метохију 1998. године / Suffering of the Serbian and other Minority Population in Kosovo and Metohija in 1998*, Београд 2017. Аутори изложбе и каталога на енглеском језику: Бојан Ђокић и Ненад Антонијевић.

Б. Проспекти и други пропагандни материјал

1. *Били су само деца – Јасеновац гробница 19.432 девојчица и дечака*: Спортско-културни центар Обреновац – новембар–децембар 2013; Склани – јануар 2014; Слобомир универзитет, Бијељина – јануар 2014; Дом омладине

Зворник – фебруар 2014; Центар за културу Филип Вишњић, Угљевик – фебруар 2014; Културни центар Хаџи Рувим Лајковац – април 2014.

2. *Албански злочини над српским народом на Косову и Метохији 17–19. март 2004*: Павиљон Цвијета Зузорић Београд – март 2014.

3. *Велики злочин у Независној Држави Хрватској – Плакати, документи, фотографије*: Парохијски дом цркве Рођења Пресвете Богородице у Батајници, 10–18. мај 2015.

4. *Олуја – Злочин који се памти*: Сава центар Нови Београд – август 2015.

5. *Белези великих злочина*: Музеј Козаре, Приједор; Народни музеј, Босанска Градишка; Културни центар Источно Сарајево; Центар за културу Трново; Народна библиотека Рогатица ...

6. *Агресија на СР Југославију 24. март–10. јун 1999*: Српско просвјетно и културно друштво *Просвјета* Невесиње; Удружење српских ратних ветерана Кикинда...

7. *Ходочашћа до свет(л)ости Здравка Мирчете*: Културни центар Кикинда – август 2018; Културни центар Зрењанин – септембар 2018.

8. *Деца у рату*: Министарство одбране Републике Србије, Медија центар *Одбрана*, Фонд Мала Милица Ракић из Батајнице и Музеј жртава геноцида, Дом војске Србије – Београд, мај 2019.

Изложба *Били су само деца*
– *Јасеновац гробница 19.432*
дечака и девојчица,
Амбасада Сједињених
Америчких Држава у Београду,
мај 2003.

Плакат за изложбу у Београду
2002.

Изложба *Били су само деца*
– Јасеновац, гробница 19.432
дечака и девојчица – плакат,
Бари, 25. јануар 2007.

Associazione Muri za Beograd Comune di Bari Provincia di Bari
Museo delle vittime del genocidio, Belgrado Consolato di Serbia a Bari

Jasenovac

Erano solo bambini
Serbi, ebrei e rom nella "Auschwitz dei Balcani"

Giovedì 25 gennaio ore 18.00
Conferenza inaugurale e dibattito

Saluti di
Vittorio Carei Assessore alla cultura Provincia di Bari **Silvia Godelli** Assessore al Mediterraneo Regione Puglia
Nicola Laforgia Assessore alle culture Comune di Bari **Tatjana Rudisavljevic** Console di Serbia

Interventi e relazioni di
prof. **Luciano Canfora**, Università di Bari
prof. **Jovan Mirkovic**, Museo delle vittime del genocidio di Belgrado
prof. **Dragan Cvetkovic**, Museo delle vittime del genocidio di Belgrado
prof. **Svetlana Stipevic**, Università di Bari
prof. **Antonio Leuzzi**, Istituto di Storia dell'antifascismo e dell'Italia contemporanea
coordina **Andrea Catone**, associazione *Muri za Beograd*

Concerto a pianoforte
Alla chitarra **Giorgio Pizzi**
musiche di Bach, Beethoven, Dostoevski, Brahms

Bari, Sala Murat (piazza Ferrarese)
dal 25 gennaio al 4 febbraio 2007
ore 10-13 18-21

Informazioni e prenotazioni per visite guidate: 380928/503 / 3476566041 e-mail: muratacbaria@protonmail.it

Плакат изложбе

Отварање изложбе *Страдање Срба под окупацијом на Косову и Метохији 1941–1945. године*:
Министарство за Косово и
Метохију, 16. октобар 2009.

Отварање изложбе *Белези великих злочина*: Београд,
Уметнички павиљон *Цвијета
Зузорић*, 22. април 2016.

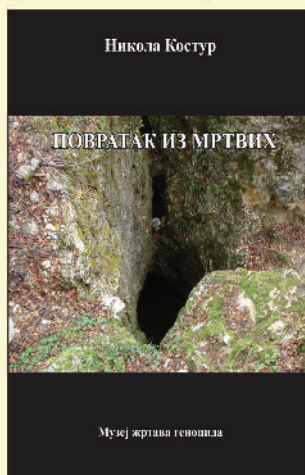
Отварање изложбе *Белези великих злочина* у сарадњи
са НВО Друштвом српских
ветерана:
Културни центар *Кикинда*,
5. август 2018.

Каталози и проспекти изложбе *Белези великих злочина*

**Част нам је да вас позовемо да присуствујете
представљању књиге**

и отварању изложбе

**“Велики злочин у Независној Држави Хрватској -
плакати, документи, фотографије”**

**Парохијски дом храма
Рођења Пресвете Богородице у Батајници
10. мај 2015, 18 часова**

**Архив Српске Православне Цркве
Музеј жртава геноцида**

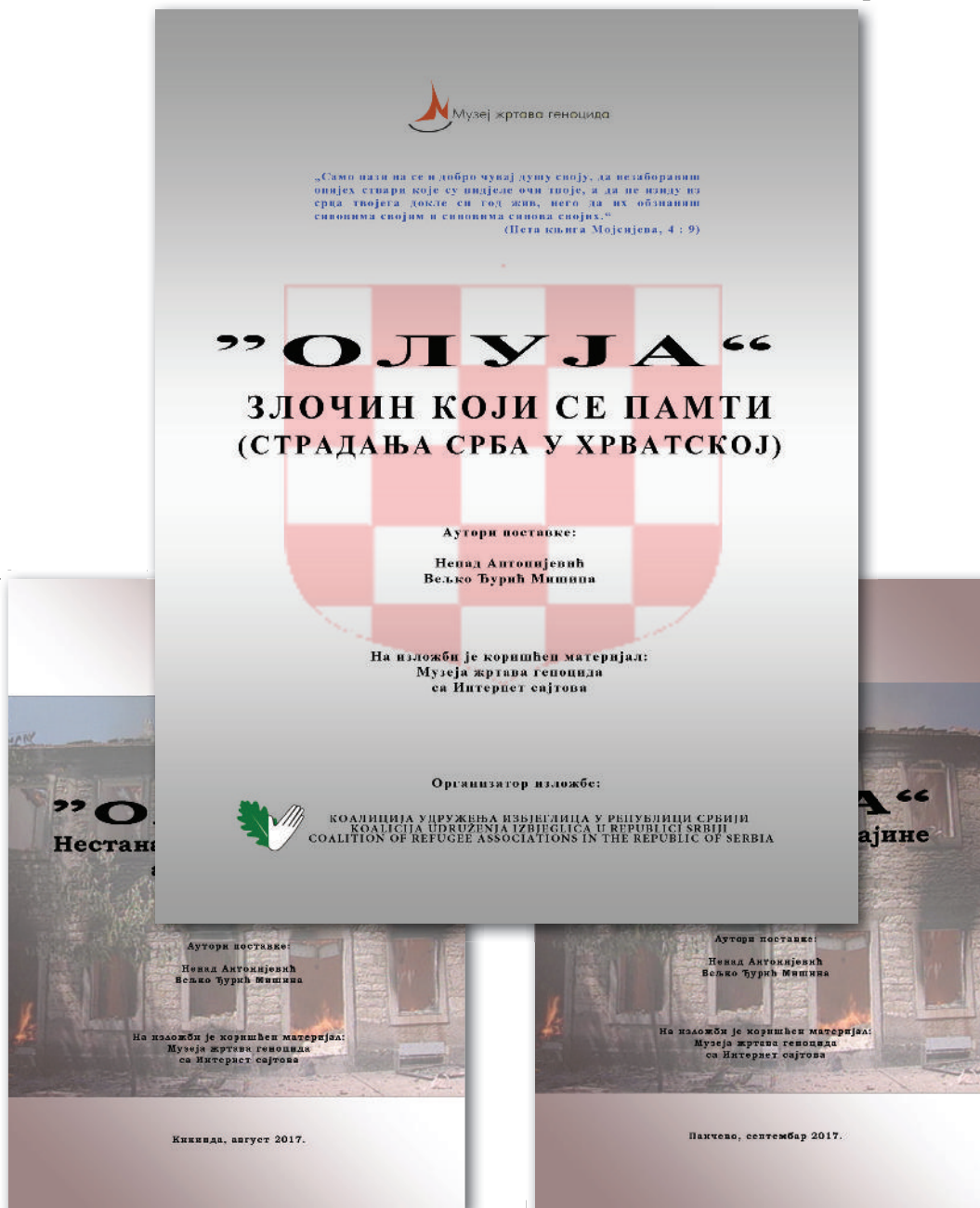

Изложба *Страдање српског и мањинског становништва на Косову и Метохији*, Народна банка Србије, 15. новембар 2017.

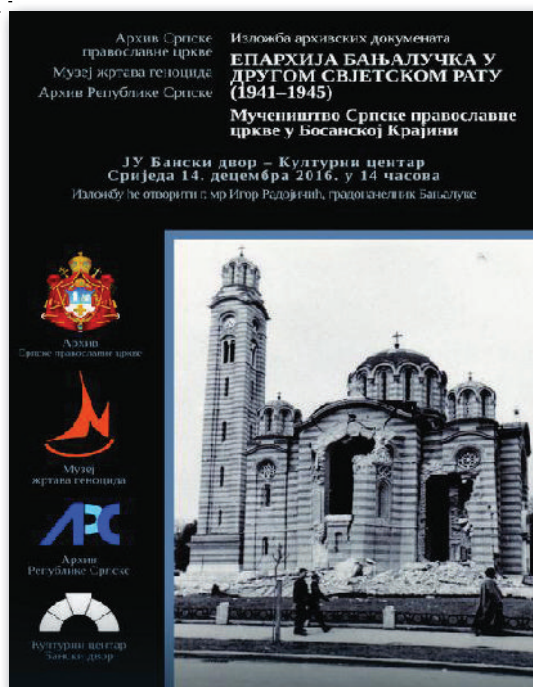

Изложба *Агресија на СР Југославију 24. март–10. јун 1999. године* приказана је у 2014. и 2015. у десетак места Србије и Српске

Изложба ОЛУЈА Злочин који се памти приказана је у 2015. и 2016. године у шест места Србије и Српске

Заједнички пројекат Архива Републике Српске, Архива Српске православне цркве и Музеја жртава геноцида

Изложба *Деца у рату*, Галерија Дома војске, Београд мај–јун 2019.

Изложба *Српски народ у Другом светском рату у Југославији 1941–1945.* трајала је само два-три сата: Дом СУБНОР-а и других организација, 27. април 2015.

Изложба *Страдање Српске православне цркве у Лици 1941-1995. године*, аутора Невенка Влаисављевића у организацији Музеја жртава геноцида: Крипта Спомен храма Светог Саве, 14. фебруара 2017.

13. Пројекти

Један од најважнијих пројеката јесте „Жртве рата 1941–1945“ (Ревизија пописа „Жртве рата 1941–1945“ из 1964. године). Циљ је поименично утврђивање жртава Другог светског рата уз веродостојну идентификацију, без обзира на њихову националну, верску, етничку, идеолошку и војноформацијску припадност.

У плану су и пројекти изучавања злочина геноцида: Злочини на Косову и Метохији у 20. веку, Хронологија и лексикон злочина, Деца жртве рата, Злочини против човечности у оружаним сукобима на просторима друге Југославије 1991–1995. године, НАТО агресија на Савезну Републику Југославију и други.

Образовни пројекти намењени ђацима и наставницима, сачињени још 1997. године, и даље су актуелни и имају подршку неколико министарстава Владе Републике Србије. Музеј је по тим пројектима познат у образовним установама у Србији и једина је државна установа која негује тај вид сарадње са школама. Реч је о организовању предавања о ратним злочинима у Првом и Другом светском рату и ратовима у последњој деценији XX века на просторима некадашње Југославије.

Кустоси Музеја се готово непрестано образују на стручним семинарима и конференцијама о методологији образовања о Холокаусту у референтним установама у свету, попут Шоа (Shoah) фондације из Сједињених Америчких Држава и Јад Вашема у Израелу.

На иницијативу Музеја жртава геноцида и Министарства просвете, 1997. године је први пут у образовним установама у Републици Србији обележен 22. април, Дан сећања на жртве геноцида. Уз подршку Министарства просвете, у априлу 1998. године на Филозофском факултету у Београду, Музеј је одржао стручни семинар за више од 80 професора историје, запослених у основним и средњим школама у Београду. Стручни семинар за 120 професора историје из Војводине одржан је у Зрењанину у мају 1998. и у Новом Саду у новембру 1999. године.

Кустоси Музеја, самостално или са Удружењем логораша „Јасеновац“, од 1997. године држе стручна предавања у образовним институцијама у Републици Србији: основним, средњим стручним школама и гимназијама и на факултетима. Посебно је значајан образовни пројекат „Геноцид над Србима у Независној Држави Хрватској – Страдање цивилног становништва Југославије у Другом светском рату“ који, од 2015. године, омогућава ученицима и наставницима да се, уз стручну координацију кустоса Музеја, лично упознају са преживелом децом-логорашима и чују њихово сећање на Други светски рат. Пројекат је финансиран и подржан од Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, Министарства просвете и Секретаријата за образовање и заштиту и резултирао је бројним матурским, семинарским и другим самосталним активностима ученика.

Од 2019. године Музеј је, заједно са продукцијском кућом „Next game“ из Београда, носилац пројекта „Виртуелни музеј Јасеновца“ који подржава и Министарство културе и информисања Републике Србије.

Посебно место у делатностима припада прикупљању и обради музејске грађе коју Музеј добија од дародавца или набавља откупом.

Поводом актуелних суђења за злочине за које су оптужене особе са простора некадашње Југославије, Музеј ствара дигиталну документациону базу о тим процесима.

У реализацији пројеката Музеј сарађује и размењује искуства са другим музејским установама, институцијама и појединцима како у земљи тако и у свету и државама у окружењу, од којих овом приликом издвајамо: Yad Vashem у Јерусалиму, Музеј холокауста у Вашингтону, Визенталове центре у Бечу и Јерусалиму, ШОАН центар у Лос Анђелесу, Визенталов центар за толеранцију у Лос Анђелесу, Dokumentations archiv des Österreichischen Widerstandes у Бечу, Документациони центар за прикупљање грађе о ратним сукобима 1991–1995. у Бањој Луци, Документациони центар „Веритас“ у Београду и Бањој Луци, Музеј Републике Српске у Бањој Луци, институције и појединци из Хрватске (посебно Хрватски институт за повијест из Загреба), који се баве проблематиком жртава рата итд. Посебна сарадња остварена је са јеврејским и ромским институцијама и организацијама у земљи и свету.

Стручно предавање кустоса
Музеја жртава геноцида и
чланова Удружења логораша
„Јасеновац“:
VI београдска гимназија, 2019.

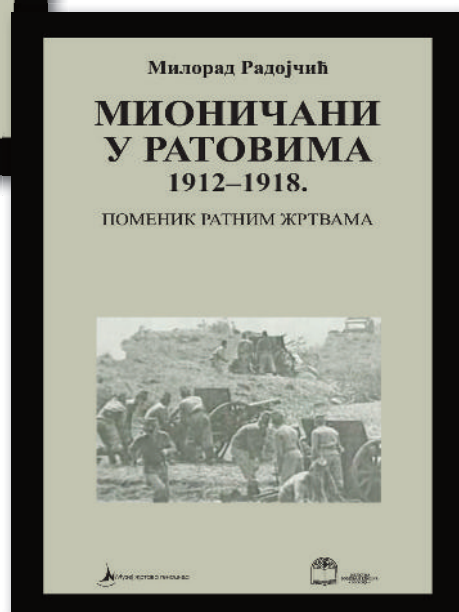
Стручно предавање кустоса
Музеја жртава геноцида и
чланова Удружења логораша
„Јасеновац“:
I београдска гимназија, 2019.

Стручно предавање кустоса
Музеја жртава геноцида и
чланова Удружења логораша
„Јасеновац“:
Гимназија у Кикинди, 2017.

Нова концепција активности Музеја жртава геноцида која подразумева истраживање страдања у ратовима 20. века довела је до припреме нових пројеката за балканске ратове и Први светски рат. С тим у вези треба истаћи и прве резултате који су видљиви у издаваштву оствареном у сарадњи са локалним управама Колубарског округа.

14. Фондови и збирке

Музејска грађа води се у збиркама и фондовима:

1. Збирка докумената (Фонд „Жртве рата 1941–1945“, Фонд грађе о ратним сукобима од 1991. године, Фонд Међународни суд правде, Фонд Међународни кривични трибунал за бившу Југославију у Хагу, Фонд легата)

2. Збирка предмета

3. Збирка уметничких дела

4. Збирка документарних фотографија

5. Мултимедијална збирка (Видеотека, Аудиотека, Филмотека, Фонд дигиталних записа, Микрофилмови, Мапе)

6. Помоћне збирке и фондови (Фонд копија архивске грађе, Фонд записа са интернета, Фонд копија дигиталних записа, Библиотека, Хемеротека).

Посебно место припада збирци штампаног материјала коју сачињавају оригиналне и ретке публикације, углавном из година Другог светског рата: леци, плакати, прогласи, новине, књиге...

Документација Музеја, фото-документација, библиотека, видеотека, фонотека, микротека и хемеротека пружају добру основу за даљи рад и изучавање области предвиђених програмским задацима, за васпитно-образовни рад и информативну делатност.

ОПШТИ ИНВЕНТАР

1.	Инвентарни број	
2.	Арх. фонд/збирка (Назив и распон година)	Лични фонд Драгоја Лукића 19.век-2003.
3.	Организационе јединице или серије	
4.	Улаз у архив (број припремне књиге и депоа)	Изјава Драгоја Лукића о поклону Музеја жртава геноцида од 6. фебруара 1996. године; Ауторски уговор на име Драгоја Лукића, важећи од 1. септембра 1996; Ауторски уговор на име Драгоја Лукића, важећи од децембра 1996.
5.	Степен сачуваности	Прегледана и делимично
6.	Информативно средство (врста и број јединице)	
7.	Укупна количина грађе: -група списа,распон година, количина -врсте књига, распон година, количина	30 архивских кутија доку - збирка фотографија - збирка микрофилмова Распон година: 19. век -
8.	Степен очуваности	Физички добро очувана и лечење.
9.	Језик грађе	Српски, немачки, италијански
10.	Издучивање грађе	
11.	Лечење грађе	
12.	Снимање	
13.	Публиковање	
14.	Белешка о фонду	
15.	Овера надлежних лица	

ОПШТИ ИНВЕНТАР

1.	Инвентарни број	
2.	Арх. фонд/збирка (Назив и распон година)	Лични фонд Дана Ластавице 1941-1945.
3.	Организационе јединице или серије	
4.	Улаз у архив (број припремне књиге и депоа)	Уговор о делу на име Дана Ластавице, 7. јун 1995; Уговор о делу на име Дана Ластавице, 7. август 1996; Уговор о делу на име Дана Ластавице, 24. септембар 1996.
5.	Степен сачуваности	Прегледана и делимично сачувана грађа
6.	Информативно средство (врста и број јединице)	
7.	Укупна количина грађе: -група списа,распон година, количина -врсте књига, распон година, количина	архивске кутије документарне грађе; - спискови жртава фашистичког терора срца Перушић, Линка; - картотска; - Република Хрватска, Распон година: 1941-1945.
8.	Степен очуваности	Физички добро очувана грађа
9.	Језик грађе	Српски, хрватски.
10.	Издучивање грађе	
11.	Лечење грађе	
12.	Снимање	
13.	Публиковање	
14.	Белешка о фонду	
15.	Овера надлежних лица	

МУЗЕЈ ЖРТАВА ГЕНОЦИДА - MUZEJ ŽRTAVA GENOCIDA
MUSEUM OF GENOCIDE VICTIMS
Крагујевац, Десанкин венац б.б. – Kragujevac, Desankin venac b.b.
Београд, Трг Николе Пашића 11/III - Beograd, Trg Nikole Pašića 11/III
Тел. : ++(381)011/3398-782; 3398-771; Тел./факс - Tel./fax: 3398-883
E-Mail: yumg@bilsyn.net

УПИТНИК ЗА ЖРТВЕ РАТА 1941-1945

Презиме: АРБУТИНА		Број картона:	
Име: ПЕТРА		Евиденција прилога:	
Име једног родитеља: ИЛИЈА			
Место рођења (место, општина, земља): СТРМЕН(СИСАК) ХРВАТСКА		Датум рођења: 1884г.	
Националност: СРПСКА		Вероисповест: ПРАВОСЛАВНА	
Место боравка пре рата: СТРМЕН		Место боравка за време рата:	
Занимање:		Припадност војним формацијама или полит. организ.	
Датум смрти: 1942г.	Место смрти: СТРМЕН	Одговорност за страдање: УСТАШЕ	
Категорија страдања:		Околности страдања:	
Извор: ПОЖАР, УСМЕНО ОД ПОРОДИЦЕ			
Напомена: ЗАКЛАНА И МУЧЕНА У КУЋИ			
Податке унео са пуном моралном одговорношћу (презиме и име, адреса):			
КЉАВИК - БЕЉИЧКИ МАЈА			
БУЛ. АРСЕНИЈА ЧАРНОЈЕВИЋА 172 И. БЕОГРАД			
Датум: ФЕБРУАР 2015г.	Потпис: Јоже Кљавић - Ђурић		

15. Библиотека

Библиотека Музеја жртва геноцида уписана је 18. јула 2007. године у регистар специјалних библиотека, а њена матична установа је Библиотека града Београда.

Од отприлике 150 квадратних метара канцеларијског простора колико користи Музеј, за библиотеку и читаоницу је издвојена трећина.

У депоу библиотеке је смештено пет металних и комбинованих (метал-дрво) полица укупне дужине око 30 метара. У просторији, која има функцију читаонице, смештена је и одговарајућа опрема (рачунар, фотокопир апарат, скенер).

Библиотека располаже са више од 6.750 монографских и око 10 наслова серијских публикација.

Књиге су смештене у два реда, систематски по УДК (универзална децимална класификација) систему, а у оквиру група абecedним редом. На полицама су истакнуте ознаке стручних група из УДК система.

Основу Библиотеке Музеја чине књиге које су овој установи даровали појединци: Фонд Драгоја Лукића броји 711 књига, Фонд Шпире Лагатора 407 књига, др Милана Басташића 105, затим већи број поклоњених књига генерала Јефте Шашевића, пуковника Бранислава Божовића, пуковника Велимира Иветића, публициста Бранка Бокана и Милентија Пешаковића и других. Посебно месту заузима лична библиотека проф. др Дајане Џонстон коју чине књиге (167) штампане на неколико светских језика.

Евиденција библиотечке грађе води се електронски, на обрасцима који садрже све одреднице прописане Правилником о евиденцији библиотечке грађе (*Службени гласник Републике Србије*, број 52/11).

Почетком 2008. године инсталиран је програм за библиотечко пословање НИБИС, који је развијен на Машинском факултету у Нишу.

Са формирањем базе података и каталожком обрадом почело се крајем 2008. године.

Књижни фонд највећим делом обухвата првенствено грађу у вези са историјом Југославије, посебно Другим светским ратом, ратним злочинима, геноцидом, концентрационим логорима, потом војну литературу (војна питања, оружане снаге, ратне операције...), мемоарску грађу, монографије места, биографије, докумената који се односе на политику, политичке партије и покрете, област међународних односа, уз референтну грађу (енциклопедије, лексиконе, речнике и приручнике). Прикупљање грађе у вези са Првим светским ратом почело је тек 2014. године.

Поред даривања, публикације се набављају разменом и куповином, а пошто се Музеј бави и издавачком делатношћу фонд попуњавамо и сопственим издањима.

Захваљујући објављивању сопствених издања, од 2006. година успоставили смо сарадњу са већим бројем институција и разменом обогатили фонд значајним бројем публикација. Најуспешнију сарадњу остварили смо са Одељењем размене Народне библиотеке која нам прикупља књиге што третирају тематику којом се бавимо, док Музеј, с друге стране, доставља властита издања тој институцији, а она их у оквиру међународне размене даље прослеђује у националне, универзитетске библиотеке и институте широм света. Тако су издања нашег Музеја послата у следеће светске библиотеке:

ГБПП Москва – Государственаја публицнаја историческаја библиотека, Русија
БРАН Санкт Петербург – Библиотека Россијској Академии наук, Русија
BSB Munchen – BayerischeStaatsbibliothek, Немачка
HL Pittsburg – University, Hillman library, Pittsburgh, САД
Library of Congress, Washington, САД
HL AnnArbor – University of Michigan, САД
BL British library, London, Енглеска
SSEES London – University of London, Slavonic and east European studies, Велика Британија
БАН Софија – Бугарска академија наука, Бугарска
DB Leipzig – Deutschebibliothek, Немачка
SI Regensburg – Suedost Institut, Regenesburg, Немачка
FF Brno – Filozoficka fakulta, Brno, Чешка

SK Praha – Narodni knihovna, Slovenska knihovna, Prag, Чешка

SES Poitiers, Facultedes letters, Француска

SC Lodz – Uniwersytet, Katowice, Пољска

IFS Gdansk – Uniwersytet Gdanski, Пољска

ATH Bielsko Bjala, Akademia Techniczno Humanistyczna, Пољска

FLFI Timisoara, Universitatea, Румунија

Facultad de Filologia, Madrid, Шпанија

Orszagos Szechenyi Konyvtar, Budapest, Мађарска

Scuola Superiore di Lingue Moderne, Trieste, Италија

Dipartimento di Studi Eurasiatici, Venezia, Италија

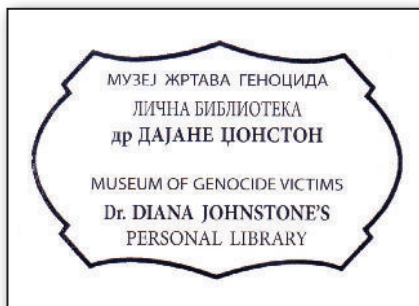
National Assembly Library, Seoul, Јужна Кореја

Наша издања дистрибуирају се и у библиотеке бивших југословенских република: Бошњачки институт, Сарајево; Народна и универзитетска библиотека, Бања Лука; Филозофски факултет, Бања Лука; Одсјек за славенске језике и књижевност, Загреб; Средишња библиотека Срба у Републици Хрватској, Загреб; Национална и свеучилишна библиотека, Загреб.

Успешну сарадњу и размену остварили смо и са Архивом Југославије, Архивом Србије, Институтом за европске студије, Институтом за новију историју Србије, Институтом за савремену историју, Музејом града Београда, Историјским музејом Србије, Јеврејским историјским музејом, Војним музејом, Криминалистичко-полицијском академијом, Хрватским институтом за повијест, Српском академијом наука и уметности и другим сродним институцијама.

Уз то, наша издања шаљемо и још неким установама, манастирима, средњим школама и истакнутим појединцима у земљи и иностранству. Помењућемо само неке од тих адреса: Yad Vashem у Јерусалиму; Спомен-подручје „Доња Градина“; Национални парк „Козара“; Спомен-подручје „Јасеновац“; СКД „Просвјета“, Загреб; Завичајни музеј Херцег Нови; манастири Хиландар на Светој Гори, Велика Ремета на Фрушкој гори, Острог код Никшића, Карно код Сребренице, Тавна код Зворника, Студеница и Цетињски манастир; храм Светог Марка у Београду итд.

Посредством размене и поклона поседујемо и серијске публикације, а то су углавном историјски часописи.

Jerusalem, 17th December, 2020

Mr. Veljko Đurić Mišina
Museum of Genocide Victims
Kragujevac
Serbia

office@muzejgenocida.rs

Dear Mr. Mišina,

We received with gratitude your publication:

ОД ТОПОВСКИХ ШУПА ДО САЈМИШТА/Драган Цветковић

We look forward to continued cooperation with you.

Sincerely yours,

Naftali Deutsch
Assistant to the Library Director

P.O.B. 3477 Jerusalem 9103401, Israel
Tel +972-2-644-3530 | Fax +972-2-644-3663
library@yadvashem.org.il
WWW.YADVASHEM.ORG

Remembering the Past, Shaping the Future

Спољни корисници наше библиотеке су научни радници, историчари, истраживачи, ученици средњих школа, студенти и други који се првенствено баве проучавањем историје Другог светског рата. Публикације су им на располагању првенствено у просторији библиотеке.

Савремена дигитална технологија и интернет омогућавају слободан и брз приступ новим издањима која се припремају и објављују широм света. Та форма (ПДФ) веома је погодна за истраживаче прошлости који нису у могућности и прилици да дођу до радова у изворној форми. То нас је навело да у Музеју формирамо посебну базу радова из области које су у основном интересовању наших сарадника. Тако смо, рецимо, у неколико последњих година прикупили у дигиталној форми око 500 књига, двадесетак часописа и на стотине краћих радова.

Библиотека Музеја жртава геноцида бави се прикупљањем, обрадом, заштитом, чувањем и давањем на коришћење библиотечко-информационе грађе.

У периоду 2015–2020. година Библиотека је попуњавала свој фонд куповином и разменом, а највећи број књига набављен је поклоном: куповином је набављено 308 библиотечких јединица, разменом 314, а поклоном 1066 књига.

Други надзор над радом Библиотеке обављен је 5. фебруара 2018. године. На предлог Библиотеке града Београда (матичне библиотеке) спроведена је ревизија библиотечко-информационе грађе од 2. априла до 2. новембра 2018. године.

Почетком 2019. године израђен је Правилник о раду Библиотеке усклађен са важећим законима.

16. Конференције, научни скупови и округли столови

Музеј жртава геноцида, у оквирима своје делатности, био је организатор и саорганизатор више научних скупова и округлих столова (Београд, Бања Лука, Њујорк). Тако је, примера ради, скуп *Ратни злочини и злочини геноцида 1991–1992*, организован у сарадњи заједно са Српском академијом наука и уметности, одржан од 6. до 8. августа 1992. године (на дан страдања Срба села Пребиловаца и околине 1941). После скупа штампан је зборник радова, који је (заједно са још два зборника са истоимених научних скупова – *Геноцид над Србима у Другом светском рату* и *Систем неистина о злочинима геноцида 1991–1993*), представљен 3. марта у Крагујевцу, а потом 18. априла 1995. у Београду.

Грађански ратови у распаду Југославије 1991–1995. године оставили су иза себе велике трагедије. Политичко мешање представника западних држава, првенствено Англоамериканаца, и сврставање НАТО-а зарад својих геополитичких планова на Балкану на страну непријатеља српског народа допринели су ширењу размера трагедија. То мешање најбоље се видело на примеру Сребренице што је послужило као повод за сатанизацију српског народа у том контексту и припрему декларације у геноциду у Уједињеним нацијама.

Ратни злочини, које су починили припадници обе зарађене стране, и српске и муслиманске, били су повод за два научна скупа и конференцију који су одржани у Београду. Као организатори наступили су Музеј жртава геноцида и руска НВО Фонд стратешке културе.

Посебна врста расправе о Сребреници вођена је на два-три округла стола одржана у том градићу.

Једна од контроверзних личности из година Другог светског рата, која и дан-данас изазва спорења у стручној јавности и уопште, јесте генерал Ми-

лан Недић, председник колаборационистичке власти у Србији 1941–1944. године. Музеј жртва геноцида био је организатор конференције насловљене *Генерал Милан Недић и домаћа управа у Србији 1941–1944. године – научни погледи*. Конференција је одржана 10. јуна 2016. године на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Занимљиво је да је било најављених 18 учесника али је своје реферате излагало њих десет. После извесног времена објављен је зборник радова.

Немачка фондација Фридрих Науман последњих година 20. и првих година 21. века организовала је десетак конференција на тему *Дијалог повјесничара/историчара* на којима су учествовали историчари из Хрватске, Босне и Херцеговине и Србије, а међу њима и Драган Цветковић, Јован Мирковић и Ненад Антонијевић, сарадници Музеја жртва геноцида.

Радници и сарадници Музеја жртва геноцида такође су учествовали на разним скуповима посвећеним геноциду и Холокаусту, на пример: Јован Мирковић у Јад Вашему 2006; Ненад Антонијевић у Јад Вашему 2006, 2008. и 2017; Драган Цветковић на конференцијама у Јад Вашему 1997, 2000, 2004, 2006. и 2017, на скуповима Међународне организације за сећање на Холокауст (IHRA у Будимпешти 2006, Прагу 2007, Бечу 2008), у Сарајеву 2006, Солуну 2008, Загребу 2009. и 2012, Будимпешти 2009. и 2011, Банској Бистрици (Словачка) 2010, Нарвику 2011, Упсали 2011, Беч 2012. и Кракову 2018. године; Бојан Ђокић у Јад Вашему 2015. и Бангладешу 2016; Јасмина Тутуновић Трифунов, Јасмина Димитријевић, Гордана Шеатовић и Стефан Радојковић у Јад Вашему 2017. и Бојан Арбутина 2018. године; групно су сарадници Музеја жртва геноцида учествовали више пута на скуповима у Бањој Луци итд.

Музеј жртава геноцида организује округли сто

„Генерал Милан Недић и домаћа управа у Србији 1941-1944. године – научни погледи“

проф. др Јелена Лопичић Јанчић, Факултет за пословно индустријски менаџмент и право
др Миле Бјелајац, научни саветник у Институту за новију историју Србије
др Далибор Денда, истраживач у Институту за стратешка истраживања
др Бојан Димитријевић, научни саветник у Институту за савремену историју
ма Раде Ристановић
др Милан Кољанић, виши научни сарадник у Институту за савремену историју
епископ мр Јован Вулибрк
др Драган Алексић, виши научни сарадник у Институту за новију историју Србије
Силвија Крејаковић, музејски саветник у Народном Музеју у Краљеву
ма Радован Шилиповић, Архив Српске православне цркве
др Вељко Ђурић Мишина, Музеј жртава геноцида
др Маријана Мраовић, архивски саветник у Војном архиву
др Љубинка Шкодрић, архивски саветник у Архиву Србије
др Зоран Јањетовић, научни саветник у Институту за новију историју Србије
др Александар Стојановић, научни сарадник у Институту за новију историју Србије
проф. др Мира Радојевић, Филозофски факултет Универзитета у Београду
др Коста Николић, научни саветник у Институту за савремену историју
проф. др Срђа Трифковић, Факултет политичких наука Универзитета у Бањалуци

Амфитеатар, Филозофски факултет
10. јун 2016, 11 часова

Поводом 70-годишњице завршетка Другог светског рата Музеј жртава геноцида и НВО Фонд астратешке културе организовали су округли сто, Београд, 28. април 2015.

Поводом 20-годишњице збивања у Сребреници Музеј жртава геноцида и НВО Фонд стратешке културе организовали су конференцију под насловом „Сребреница 1995-2015: чињенице, недоумице, пропаганда“, Београд, 4. јул 2015.

Конференција о Сребреници,
Београд, 6. јул 2016.

Округли сто „Злочини Црне
легије 1942-1943. године у
Источној Босни“,
Кравица код Братунца,
5. јануар 2017.

Симпосиони „Новомученици – Полиперспективе“, Српска православна гимназија у Загребу 2018. и 2019, уочи Дана јасеновачких новомученика (13. септембар).

Учесници конференције у Јерусалиму 2006. године код јерусалимског патријарха.

Ненад Антонијевић и Срђа Трифковић, учесници конференције у Јерусалиму 2006.

Семинар у Јерусалиму, децембар 2017.

Публика и учесници међународног научног скупа: „Српско-израелска научна размена“, Јад Вашем, јун 2006;

Драган Цветковић, Јован Мирковић, Кринка Видаковић-Петров, учесници једне од сесија међународног научног скупа: „Српско-израелска научна размена“, Јад Вашем, јун 2006

Сусрет учесника скупа са директором центра „Симон Визентал“ из Јерусалима: Ефраим Зуроф, Јован Ђулибрк, Милан Ристовић, Милан Кољанин, Јован Мирковић, Драган Цветковић. Јад Вашем јун 2006.

Полагање венаца у „Шатору сећања“,
Музеј Јад Вашем, Јерусалим. Делегација
Србије: Александар Поповић, министар
науке Владе Републике Србије,
Силвана Хаџи-Ђокић, представник
Министарства културе Владе Републике
Србије, Јован Мирковић, представник
Музеја жртава геноцида, јун 2006.

Учесници Међународног скупа:
„Српско-израелска научна размена“, Јад
Вашем, у обиласку Израела. Капернаум
на Галилејском језеру: Милан Ристовић,
Милан Кољанин, Јован Мирковић,
Драган Цветковић, Ненад Антонијевић,
јун 2006.

Бојан Ђокић, Међународни научни
скуп „Не-јеврејски Јевреји за време
холокауста: судбина и идентитет“,
Јад Вашем, Јерусалим, 7. јул 2015.

Конференција о Јасеновцу,
Бања Лука, мај 2014.

Бојан Ђокић на конференцији
„Conference of genocide and
mass violence“ у Бангладешу,
24–26. март 2016.

Стефан Радојковић на
конференцији „Страдање
Срба, Јевреја, Рома и осталих
на територији бивше
Југославије“, Старо сајмиште,
Београд, 27. јануар 2019.

THE INTERNATIONAL SCHOOL
FOR HOLOCAUST STUDIES

Dear mister Veljko Duric Misina,
2017

06.April

On behalf of Yad Vashem we are pleased to write this letter to invite a representative of your institution in Serbia to attend a seminar on the Holocaust at our facilities on the Mount of Remembrance in Jerusalem.

The seminar will be held from the 4th – 11th of December 2017.

This seminar will be the first of its kind and carried out by the International School for Holocaust Studies in close cooperation with the Yad Vashem Archives and Library and has been planned with a view to continue and broaden the already existing multilevel cooperation with Serbia. The European Department of Yad Vashem's International School for Holocaust Studies has trained approximately 200 Serbian educators to teach the Holocaust through professional development seminars in Israel. The International School is preparing to sign a memorandum of understanding (MOU) with the Serbian Education Ministry, and the Yad Vashem Archives has already concluded an agreement on historical document exchanges with the Serbian Defense Ministry. Terraforming is a key partner of Yad Vashem in this endeavor.

Against this backdrop, the International School for Holocaust Studies together with the Archives and the Library of Yad Vashem are interested in organizing a capacity-building seminar for librarians and archivists from Serbia, focusing on Holocaust documentation, remembrance, research and education. The seminar is aimed to address germane questions for archivists as professionals who make Holocaust-era documentation accessible and provide services. The rationale of the seminar is that each librarian will team up with an archivist in order to promote partnerships on the local level, thereby forming teams of multipliers who will be prepared to highlight contents of their collections and create places of learning for broad audiences.

The seminar will be conducted in English and translation will not be provided. We kindly ask that participants have a good command of the English language.

Yad Vashem will cover the costs for the seminar itself, accommodation on a double-occupancy basis, including the meals, resource materials, guided tours and transportation connected to the seminar.

Participants are requested to cover their airfare.

We are looking forward to your reply.

Sincerely,

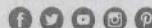
Dr. Haim Gertner
Director, Archives Division
Yad Vashem

Dr. Rob Rozett
Director, Libraries
Yad Vashem

Richelle Budd Caplan
Director, European Department
International School for Holocaust Studies
Yad Vashem

P.O.B. 3477 Jerusalem 9103401, Israel
Tel +972-2-644-3622 | Fax +972-2-644-3623
international.school@yadvashem.org.il
WWW.YADVASHEM.ORG

Remembering the Past, Shaping the Future

Позивно писмо за семинар у Јерусалиму

17. Институт за истраживање геноцида и Фонд за истраживање геноцида

Управни одбор Музеја жртва геноцида 15. августа 1995. покренуо је иницијативу за формирање Института за истраживање геноцида и о томе обавестио Владу Републике Србије. У одговору Министарства науке и технологије наведено је да је основни услов за формирање будућег Института да у њему ради најмање 10 доктора наука. Готово две деценије после тога (2013), Институт је у јавности поменут само као део будућег Меморијалног центра „Старо сајмиште“!

Тешко је разјаснити зашто је др Милан Булајић као директор Музеја жртва геноцида, иако свестан да та установа нема основне услове за озбиљније законом предвиђене активности, формирао 3. октобра 1996. године Фонд за истраживање геноцида. То је, наводно, учинио да би створио боље услове за остваривање циљева и задатака Музеја.

Фонд за истраживање геноцида је уписан у Регистар фондова који води Министарство културе и информисања. Као оснивачи наведени су Милан Булајић као директор, Музеј жртва геноцида и Издавачко-штампарско предузеће „Стручна књига“ из Београда. Фонд је имао динарски и девизни жиро рачун којима је располагао искључиво Булајић.

Сарадња Музеја жртва геноцида и Фонда за истраживање геноцида трајала је до 2003. године, а формално је окончана доношењем Одлуке о иступању из Фонда 1. фебруара 2005. године.

Иза Фонда за истраживање геноцида није остало ништа иоле вредно помена.

18. Телевизијске емисије и документарни филмови

Забележено је да је први телевизијски запис о будућем Музеју жртава геноцида емитован 2. јула 1990. на Телевизији Политика у емисији *Отворени екран*, други је емитован 14. марта 1992. у оквиру емисије *Телеобјектив* Радио-телевизије Београд, уредник Предраг Витас.

Сарадња са *Филмским новостима* остварена је на реализацији документарног филма *Јасеновац*. Познато је да је Милан Булајић својим рецензијама допринео да се прва верзија сценарија аутора Горана Бабића одбаци, а прихвати и сними друга – Миливоја Обрадовића.

Активности Музеја биле су повод сарадницима Радио-телевизије Републике Српске да припреме и 2. априла 2010. године емитују документарну емисију *Чувари сјећања* ауторке Теодоре Вранеш. Пошто је емисија изазвала позитиван одјек код гледалаца, договорена је сарадња две институције на пројектима од обостране користи.

Наредних година радници Музеја допринели су изради неколико телевизијских емисија: *Експлозив*, Телевизија Прва, Дејан Вученовић, 2011; *Стоп заборава*, Радио-телевизија Републике Српске, Мира Лолић Мочевећ, 2015; *Живот прича*, Телевизија Прва, Татјана Војтеховски, 2018.

Сарадња са Радио-телевизијом Србије остварена је у припреми и емитовању два дела (од планираних четири) документарне емисије о досадашњим и будућим активностима Музеја, прва је емитована 27. јануара, друга 3. фебруара 2015. године. Пројекат је од идеје до режије водио режисер Радослав Московлић. То је био почетак учешћа и ангажовања радника Музеја у телевизијским емисијама које су снимане наредних година.

Посебну врсту интересовања за судбину деце у Независној Држави Хрватској и нарочито за настојања да се из логора спасу и збрину деца у акцији коју је предводила Диана Будисављевић показао је Бранко Станковић, нови-

нар Радио-телевизије Србије, аутор серијала *Квадратура круга*, пожелевши да тим збивањима посвети емисију. Пре снимања обратио се Музеју са помоћ коју смо му свесрдно пружили. Иако је било планирана само једна емисија, обиман снимљени материјал је пресложен и емитован у три дела 31. октобра и 7. и 14. новембра 2015. године.

Бранко Станковић
у посети Музеју

Наредних година у реализацији више пројеката који су као основну тему имали страдање српског народа у Другом светском рату радници и сарадници Музеја (најчешће је то била Јасмина Тутуновић Трифунов) помогли су на разне начине – од стручних консултација, преко контактирања и убеђивања преживелих да сведоче о злочинима у годинама Независне Државе Хрватске до директног учешћа у емисијама. Тај допринос је видљив у следећим пројектима:

1. *Иродова деца*, Фондација „Пријатељ Божји“, Канада, аутор Братислав Николић, 2015;
2. *Завештање*, Удружење Завештање и продукцијска кућа „Терирем“, Иван Јовић, 2016;
3. *Свједочим злочин над злочинима*, Радио-телевизија Републике Српске, Мира Лолић Мочевећ, 2017;
4. *Дианина деца*, Радио-телевизија Србије, Слађана Зарић, 2018;
5. *Дневник Диане Будисављевић*, продукција Хулахоп д. о. о., Дана Будисављевић, 2019;

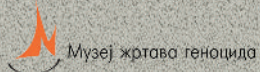
6. *Два лица рата*, продукција аустријекс државне телевизијске куће ORF, аутор Зоран Добрић, 2021.

Програмске активности и спознаја да, поред радија и телевизије, нове технологије, у првом реду интернет, пружају прилику да Музеј јавности обелодани своје истраживачке пројекте довеле су до планирања реализације дугометражних документарних филмова о одређеним историјским збивањима. У том контексту настали су остварења *Пакао Независне Државе Хрватске* (2015) и *Концентрациони логор Земун* (2018). Филмови су урађени по сценарију Вељка Ђурића Мишине, режију је потписао Драган Ђирјанић, филмско снимање је обавио Родољуб Богдановић, а фотографисање Борис Субашић. Квалитет и садржај тих дела допринели су да буду емитовани на више телевизијских канала у Србији и Српској.

Други део филма *Пакао Независне Државе Хрватске* под насловом *Излазак из пакла* послужио је Мири Лолић Мочевећ као основа за идеју о изради нарочите емисије *Излазак из пакла – Судбина деце у Независној Држави Хрватској* која је 2015. године емитована на програму Радио-телевизије Републике Српске.

Наш следећи пројекат био је посвећен концентрационом логору Јасеновац из времена Независне Државе Хрватске 1941–1945. године. Мада смо планирали један филм о Јасеновцу, замишљена концепција, текст и материјал су диктирали да се филм реализује у три дела, у укупном трајању од око три сата. Планирано је било да премијера буде одржана 22. априла 2020, али су опште прилике, у првом реду појава вируса корона, и потоње мере које је диктирала пандемија условиле да се представљање одложи. Филм се ради у класичној форми са обиљем документарних филмских сторија, фотографија и докумената. Аутор је Вељко Ђурић Мишина, на режији је ангажовано неколико сарадника док се продукцијом бави студио „Синнамон“ Ивице Виденовића.

Част нам је да вас позовемо на прву пројекцију документарног филма
ПАКАО НЕЗАВИСНЕ ДРЖАВЕ ХРВАТСКЕ
коју организујемо 26. децембра 2015. године у 12 часова
у Југословенској кинотеци, улица Косовска бр. 11.

Специјални гости на премијери документарног филма *Концентрациони логор Земун*. др Драгољуб Ацковић, Бранка Џидић, аутор и проф. др Ласло Пушкаш: Дом омладине, Београд, 8. фебруар 2018.

Специјални гост др. Милан Кољанин, аутор књиге *Немачки концентрациони логор Сајмиште*, по којој је и снимљен филм

Део публике на премијери филма *Концентрациони логор Земун*, Дом омладине, Београд, 8. фебруар 2018.

Предња страна ДВД-а са филмом *Концентрациони логор Земун*

Радослав Московлић, аутор три телевизијске емисије о Музеју и Драган Ђирјанић, режисер два филма у продукцији Музеја

19. Трибине и предавања

Посебна врста трибина организоване су у београдским средњим школама. Поред радника Музеја обично би био понеки члан Удружења логораша и потомака „Јасеновац“. Наш скептицизам у погледу разумевања ученика оног о чему ће се разговарати после прве трибине показао се неоснованим. Уосталом, интересовање за тему и коментари су била изнад очекивања.

Трибине су организоване у десетак београдских средњих школа 2015. године – учествовали су кустоси историчари Јасмина Тутуновић Трифунов и Ненад Антонијевић а из Удружења Милинко Чекић, Јелена Радојчић. Бригита Кнежевић, Новак Дукић, Славко Милановић, Душан Алексић и Миланка Солеша.

Једна од форми основних активности Музеја жртава геноцида јесте организовање трибина на поједине теме из прошлости и најчешће је то било у вези са одређеним изложбама, а мање поводом значајног датума.

Тако смо у оквиру изложбе *Јадовно–Јасеновац–Козара*, отвореној 22. априла 2017. године у Галерији *Прогрес* у Београду, 27. априла организовали трибину под насловом „Антропологија зла и злочинаца“. Поред домаћина, проф. др Вељка Ђурића Мишине, говорили су антрополог др Бојан Јовановић, професор у пензији, психолог др Јован Мирић, професор Филозофског факултета и психијатар др Александар Дамјановић, професор Медицинског факултета.

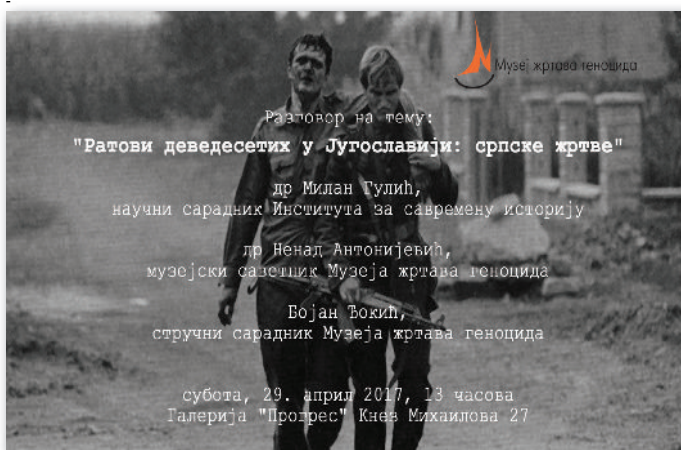
Нешто касније (29. априла) на истом месту организовали смо трибину „Ратови деведесетих у Југославији: српске жртве“. На трибини су учествовали: др Милан Гулић, научни сарадник Института за савремену историју, др Ненад Антонијевић, музејски саветник Музеја жртава геноцида и Бојан Ђокић, стручни сарадник Музеја жртава геноцида који је био модератор трибине.

Позивница за разговор на тему
„Антропологија зла и злочина“
Галерија Прогрес, Београд,
27. март 2017.

Учесници разговора: проф.
др Јован Мирић, проф. др
Вељко Ђурић Мишина, проф.
др Бојан Јовановић и проф. др
Александар Дамјановић,
27. април 2017.

Позивница за разговор на
 temu „Ратови деведесетих у
Југославији: српске жртве“,
Галерија Прогрес, Београд,
29. април 2017.

Прилог историји Музеја
– фотографије актера и збивања

Драган Цветковић у Јад
Вашему, Прва међународна
конференција „Recording the
names“, Јерусалим, 1997.

Небојша Рашо, Ненад
Антонијевић и Тијана
Пауновић, освећење храма
посвећеног Светом кнезу
Лазару у Мокрину код
Требиња, 27. јул 2010.

Драган Цветковић, Ненад
Антонијевић и Јован
Мирковић, Музеј, 2005.

Учесници скупа *Дијалог повјесничара/историчара*: Драган Цветковић, др Мира Радојевић и др Предраг Ј. Марковић, Загреб 2001.

Учесници скупа *Дијалог повјесничара/историчара*: Драган Цветковић, др Владимир Гајгер, Ненад Антонијевић и Јован Мирковић, Херцег Нови, 2001.

Драган Цветковић, Томислав Дулић (директор Центра Хуго Валентајн), Милан Кољанин (крајњи десно) са двојицом колега учесника Конференције у Упсали, 2011.

Посета митрополита црногорско-приморског Господина Амфилохија,
11. август 2014.

Посета архимандрита Јерменске патријаршије Хусига Мардиросијана,
17. септембар 2015.

Посета Историчара др. Милована Писарија,
1. октобар 2020.

У оквиру обележавања 100–годишњице Великог рата, Скупштина општине Сребреница, Република Српска – Босна и Херцеговина, и Музеј жртава геноцида организовали су окугли сто „Страдање Срба Сребреничког краја у 20. вијеку“, Склани, 28. јун 2014.

Драган Цветковић и представници Удружења логораша и потомака „Јасеновац“ – Систем логора у Независној Држави Хрватској на конференцији Друштва изгнаника Словеније, Љубљана 26-27. јун 2014.

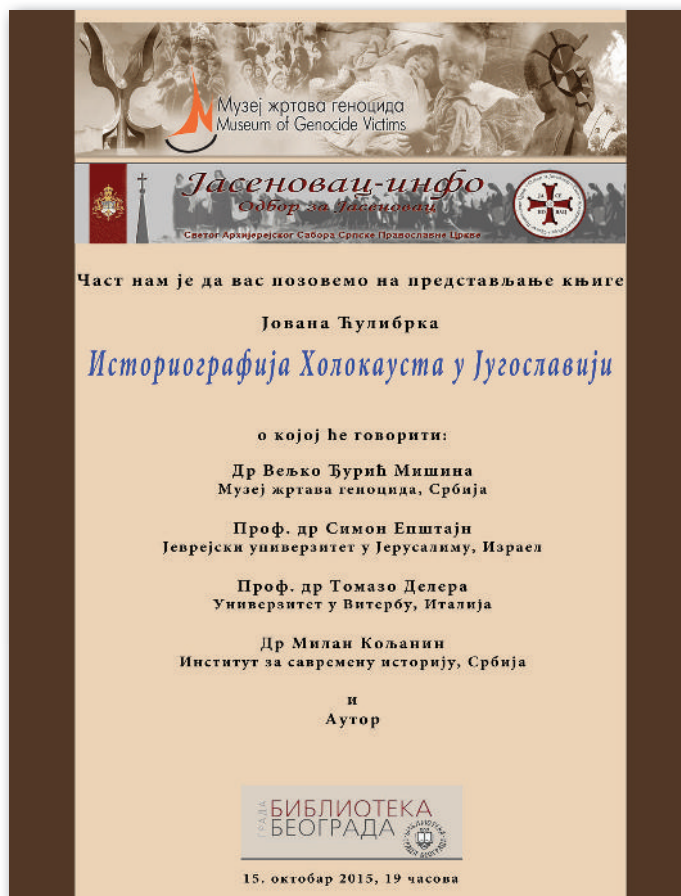

Гордана Шеатовић и Јасмина Тутуновић Трифунов, Доња Градина, 26. април 2009.

Удружење ликовних уметника Србије и Музеј жртава геноцида су организовали обележавање 10 година од мартовског погрома над Србима Косова и Метохије 2004. године, 17. и 18. март 2014. Павиљон Цвијета Зузорић на Калемегдану

Представљање књиге Јована Ђулић *Историографија Холокауста у Југославији*, Библиотека града Београда, 15. октобар 2015.

Предавање архимандрита Хусига Мардиросиана, Библиотека града Београда, 16. септембар 2015.

Сређивање простора у Музеју жртава геноцида, април 2014.

Потписивање протокола о сарадњи
Музеја жртава геноцида и Архива
Српске православне цркве

Узимајући у обзир заједнички научни и стручни интерес, уверени да успостављање односа сталне сарадње и размене представља изазов и обogaћује професионалне активности из области архивистике и музеологије;

Уверени да је унапређење сарадње у области архивистике и музеологије један од темељних елемената за осигурање адекватне заштите архивске грађе и музејског наслеђа;

Желећи да се постигне чвршћа документациона и фактографска основа за разумевање страдања српског народа у XX веку

АРХИВ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ

и

МУЗЕЈ ЖРТАВА ГЕНОЦИДА

закључују

ПРОТОКОЛ О САРАДЊИ

Протокол о сарадњи има за циљ провођење заједничких тежњи на унапређењу сарадње на пољу науке и струке, успостављање и унапређење сарадње између страна потписница, струковних организација, архивиста и музејских радника.

Стране потписнице су сагласне да овај протокол обухвата, али није ограничен само на ова питања:

- заштите архивске и музејске грађе,
- омогућавање приступа архивској и музејској грађи у складу са правилима коришћења сваке од стране потписница,
- размене стручних искустава и стручњака,
- размене репродукција и копија архивске грађе,
- размене публикација,
- заједничких научно-истраживачких и других пројеката у издавачкој, изложбеној и другим сродним делатностима,

образовања и обуке,

у чланова страна потписница,

укупних радника на научним скуповима које организују.

У свакој својим годишњим програмима и плановима и сарадње у наредној календарској години и о другу страну потписницу.

Време сарадње на неодређено време.

Страна потписница да задржава право да преиспита провођење сарадње од друге стране затражи нову процену како околности реализују на обострано задовољство.

Протокол потписивања.

Протокол потписивања у истој форми и под једнакоправних примерака, од којих по три примерака остају у архиву сваке од страна потписница.

Српској, 30. марта / 12. априла 2016. године

председник

Светог Архијерејског Синода
АЕМ и Патријарх српски

председник Управног одбора Музеја жртава геноцида

мр Радован Ђинђић

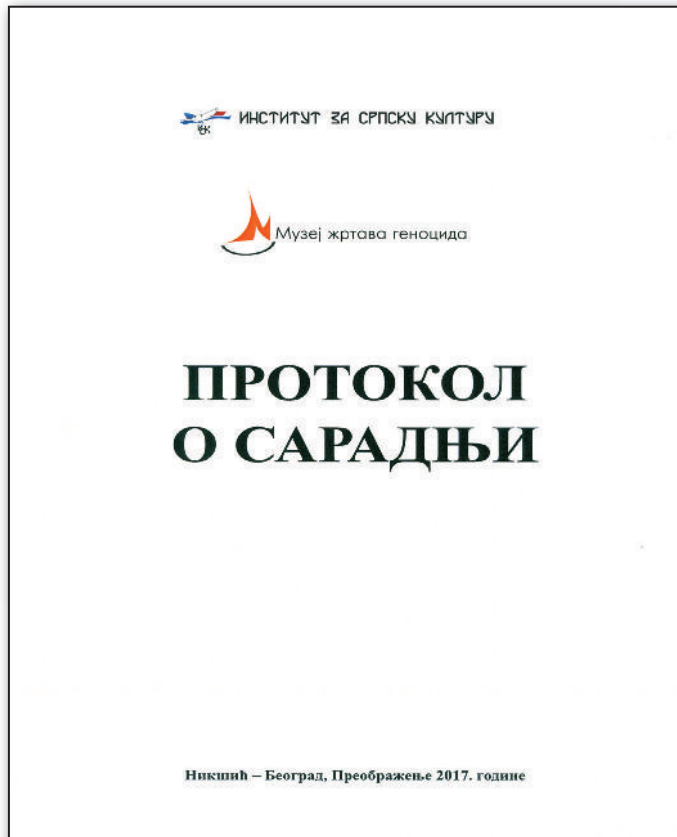
директор Архива

Српске Православне Цркве

др Вељко Ђурић Мишина

п. д. директора

Музеја жртава геноцида

Потписивање протокола о сарадњи Музеја жртава геноцида и Института за српску културу из Никшића: др Вељко Ђурић Мишина, др Будимир Алексић и епископ будимљанско-никшићки Господин Јоаникије

Потписивање Уговора о сарадњи Музеја жртва геноцида и Удружења преживелих логораша логора у Независној Држави Хрватској – Јасеновац: Вељко Ђурић Мишина, тада в. д. директора Музеја и Милинко Чекић, председник Удружења, 19. новембар 2014.

Потписивање Уговора о сарадњи Музеја жртва геноцида и НВО Драгинац: Миланка Сикст и Вељко Ђурић Мишина, Библиотека града Београда, 20. мај 2015.

Потписивање Уговора о сарадњи Музеја жртва геноцида и НВО Велика: Вељко Ђурић Мишина, Гојко Кнежевић и Љубо Пауновић, Музеј, 6. јун 2016.

Директор Музеја Вељко
Ђурић Мишина у посети
Његовој Светости Патријарху
српском Господину Иринеју,
Патријаршија,
15. децембар 2015.

Литургијско прослављање
пивских мученика,
Пивска Дола, 5. јун 2017.

Седница Одбора за Јасеновац
Светог архијерејског сабора
Српске православне цркве,
Никшић, 21. децембар 2017.

Антун Милетић и Бери Литучи
у разговору са директором
Музеја, 2017.

Директор Вељко Ђурић
Мишина, сликар Здравко
Мирчета и директор Архива
Српске православне цркве
Радован Пилиповић у Музеју,
2018.

Историчар др Александер Корб
у посети Музеју, домаћини
Стефан Радојковић и Бојан
Арбутина, 25. јул 2019.

Вељко Ђурић Мишина и Владан Вукосављевић, секретар за културу града Београда, 22. јул 2016.

Младен Грујичић, градоначелник Сребренице и Вељко Ђурић Мишина, 2018.

Академик Јован Делић, Вељко Ђурић Мишина и проф. др. Срђан Трифковић, Српска православна гимназија, Загреб, 9. септембар 2017.

Ефраим Зуроф, директор
Центра Симон Визентал,
Музеј, 25. децембар 2013.

Ефраим Зуроф, директор
Центра Симон Визентал,
Музеј, 29. август 2019.

Роберт Вилијамс, директор
за међународне односе
Меморијалног музеја
Холокауста у Вашингтону,
Марк Вајтсман, директор
владиних послова Центра
Симон Визентал у Њујорку,
Невена Бајалица, члан ИХРА-е
(International Holocaust Re-
membrance Alliance) за Србију,
Мишко Станишић, директор
Terraforming NGO mreže Novi
Sad-Amsterdam-Stokholm и
Вељко Ђурић Мишина,
7. фебруар 2019.

Вељко Ђурић Мишина
у Јад Вашему, март 2017.

Епископ пакрачко-славонски
Јован и Вељко Ђурић Мишина
код директора Јад Вашема,
март 2017.

Епископ пакрачко-славонски
Јован и Вељко Ђурић
Мишина у разговору са
руководитељкама сектора у Јад
Вашему, март 2017.

Семинар за архивисте и
библиотекаре из Србије,
Јад Вашем, Јерусалим,
4–11. децембар 2017.

Представљање књиге Јаше Алмулија *Jevreji i Srbi u Jasenovcu*,
Коларчева задужбина, 27.
јануар 2010: Јован Мирковић,
др Жика Бујуклић и др Милан
Кољанин

Др Ненад Антонијевић
на представљању књиге у
Др Ненад Антонијевић на
представљању књиге *Косово и
Метохија у Другом светском
рату – седам деценија касније*,
Косовска Митровица,
9. мај 2017.

Трибина на штанду
Министарства одбране,
Сајам књига, октобар 2019:
Мирослав Тохољ, уредник,
Саво Штрбац, Вељко Ђурић
Мишина и др Никола Жутић

Одбрана доктората Ненада Антонијевића пред комисијом: проф. др Мира Радојевић, проф. др Љубодраг Димић, доцент Александар Животић и др Милан Терзић, Филозофски факултет у Београду, 19. мај 2016.

Одбрана доктората Драгана Цветковића пред комисијом: проф. др Милан Ристовић, проф. др Мира Радојевић, проф. др Љубодраг Димић, доцент Александар Животић и др Милан Терзић, Филозофски факултет у Београду, 30. септембар 2016.

Страхиња Курдулија, аутор Атласа усташког геноцида, предао је сва издавачка права Музеју, 22. јул 2020.

Договор о пројекту израде виртуелне презентације Концентрационог логора Земун: Вељко Ђурић Мишина, Аврам Софронијевић, радник Универзитетске библиотеке Светозар Марковић, и др Пол Вершуре, сарадник ICREA-е.

Његова Светост Патријарх
Господин Павле на отварању
изложбе *Били су само деца*,
Београд, 22. април 2005.

Изложба *Р. А. Рајс*, Калемегдан,
4. октобар 2014.

Изложба *Агресија на СРЈ*,
Галерија Филип Вишњић,
Угљевик, 14. мај 2014.

Посета директора Музеја
митрополиту црногорско-
приморском Господину
Амфилохију, Цетиње,
октобар 2015.

Предаја поклона манастиру
Светог Јована у Јасеновцу,
22. новембар 2017.

Разговор у манастиру Карно
код Сребренице, јун 2019.

Ђорђе Миховиловић, Иво Пејаковић и Вељко Ђурић Мишина, Спомен-подручје Јасеновац, април 2018.

Бојан Арбутина, Вељко Ђурић Мишина и Стефан Радојковић, Јасеновац, децембар 2018.

Договор о сарадњи између Музеја жртва геноцида и Архива Војводине, 2019.

Директор Музеја пред крстом
цара Душана Немањића,
Хиландар, мај 2019.

Јеромонах Никанор, Вељко
Ђурић Мишина и игуман
Методије, Хиландар, мај 2018.

Здравко Мирчета, Вељко
Ђурић Мишина, Радован
Пилиповић и Дамир Мишина,
Хиландар, децембар 2018.

Меморијално гробље у
Драгинцу код Лознице,
октобар 2016.

Вељко Ђурић Мишина пред
спомен-плочом у селу Ржани
До код Требиња, јун 2016.

Директор Музеја на улазу
у Меморијално гробље у
Поточарама код Сребренице,
јун 2018.

Брод на Дрини, Вишеград,
Вељко Ђурић Мишина
са домаћином Драганом
Вукотићем, парохом
вишеградским,
25. октобар 2018

Скелани, Република Српска:
откривање споменика мајору
Кости Тодоровићу,
11. новембар 2018.

Споменик пилоту Миленку
Павловићу, погинулом 1999.
године, Осечина, 14. март 2019.

Кравица код Братунца,
Република Српска,
5. јануар 2017.

Пивски доли, Црна Гора,
7. јун 2019.

Велика, Црна Гора,
28. јул 2019.

Освјенћин/Аушвиц, Пољска,
Делегација Музеја посетила је
концентрациони логор,
мај 2018.

Краков, Музеј града Кракова, Пољска, мај 2018.

Краков, Музеј града Кракова, Пољска, мај 2018.

Будимпешта, Мађарска,
Музеј Холокауста,
мај 2018.

Дахау код Минхена, Немачка,
Посета делегације Музеја
концентрационом логору,
мај 2019.

Ашах код Линца, Аустрија, гробље интернираних Срба из Првог светског рата, мај 2019.

Посета делегације Музеја логору Нежидер/Нојзидл на језеру, Аустрија, споменик интернираним Србима у Првом светском рату, мај 2019.

Минхен, Немачка,
Музеј националсоцијализма,
мај 2019.

Посета делегације Музеја
Војничком гробљу у
Маутхаузену, Аустрија,
мај 2019.

Посета делегације Музеја Меморијалном центру Маутхаузен, Аустрија, концентрациони логор, мај 2019.

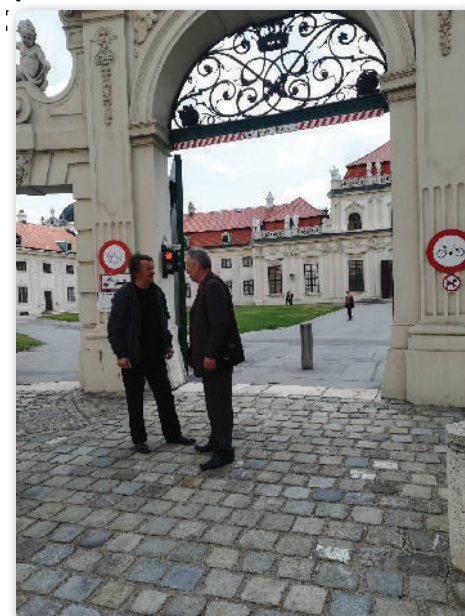

Беч, царски дворaц Шенбрун, мај 2019.

Беч, посета храму Светог Саве и сусрет са протом Крстаном Кнежевићем

Беч, случајни сусрет у са др Драгом Његованом, директором Музеја Војводине

Садржај

Реч директора	5
1. Историјат	10
2. Датуми које Музеј обележава	22
3. Директори	28
4. Управни одбор	31
5. Надзорни одбор	33
6. Правна акта	34
7. Радници и сарадници	36
8. Простор	43
9. Финансије	47
10. Техника	51
11. Издаваштво	52
12. Изложбе	83
13. Пројекти	103
14. Фондови и збирке	107
15. Библиотека	110
16. Конференције, научни скупови и округли столови	117

17. Институт за истраживање геноцида и Фонд за истраживање геноцида	128
18. Телевизијске емисије и документарни филмови.....	129
19. Трибине и предавања.....	135
Прилог историји Музеја - фотографије актера и збивања.....	137

Издавач

Музеј жртава геноцида, Београд
Београд, Трг Николе Пашића 11/III
телефон : +381113398883
e-mail: office@muzejgenocida.rs

Библиотека

Посебна издања

За издавача

др Вељко Ђурић Мишина

